

DE KOT ELET TEN HEBB EN OREN .

=====
(Les Entrecôtes ont des Oreilles)

Een komedie in vier bange dagen,
=====

door G E O R G E S R E N O Y .
=====

Vertaling : Hedwig Cooremans .

2 Surclaesstr 11

1740 Tienen

02-5820948

hedwig.cooremans@telenet.be

Enig decor : Een beenhouwerij-spekslagerij, ergens in een landelijk dorp . Uitstalraam met Venetiaanse blinden, deur naar de straat, deur naar de koelinstallatie . Een derde deur leidt naar de woonvertrekken . Een almanak, een horloge . Een toonbank met kassa, weegschaal en telefoon .

=====

PERSONEN :

De ENEN : Alfred DE MESMAECKER : beenhouwer-spekslager van beroep . Ongeveer 40 jaar oud en zacht als koekebrood . Gehuwd met :
Virginie DE MESMAECKER : eveneens ongeveer 40 jaar . Vrouw met karakter . Houdt van mooie kleren .
Fernand DE MESMAECKER : broer van Alfred . Ook plus-minus 40 jaar oud . Heeft allure . Geheimagent van beroep .
Sidonie DE PAEPE : de klant . Klein, zacht vrouwtje . Ze is echt niet vervelend, maar ze komt dikwijls on-gelegen .
JEROM : rechterhand van Fernand . Een geheimagent die alleen maar het hoekje omgaat .
Een WERKMAN .

De ANDEREN : Sebastopol KOWALSKI : de chef . Geheimagent van achter het IJzeren Gordijn . Met dito accent . Intellectueel .
Cassius VON FLICKENHAUSEN : alias FLICKY, alias KING-KONG, een simpele geest in een gezond lichaam .
Rechterhand van Sebastopol .
Greta STRINDBERG : verschrikkelijk mooi en temperament-
vol . Linkerhand van Sebastopol .

Noot van de vertaler betreffende het taalgebruik in dit stuk .

Deze komedie werd omgezet in het Vlaams, omdat ik me moeïlijk kon voorstellen dat een beenhouwer, ergens in Vlaanderen, correct Nederlands zou praten .

Spoken Vlaams : Alfred, Virginie, Sidonie, Fernand (tenminste wanneer hij het tegen de drie vorigen heeft .)

Spoken Algemeen Nederlands : Kowalski, King-Kong, Greta, Jerom .

De werkmán spreekt zijn streektaal .

E E R S T E D A G .
=====

Almanak : maandag . Horloge : 10.30 u .

Alfred maakt filet américain, terwijl hij een liedje van Will Tura neuriet . Sidonie De Paepe komt de winkel binnen .

ALFRED : Dag madam De Paepe .

SIDONIE : Dag meneer De Mesmaecker .

ALFRED : Zoals gewoonlijk, madam De Paepe ?

SIDONIE : Nee, deze keer niet . Geef me vandaag eens 250 gram . Ik heb volk .

ALFRED : Toch geen aanbidders, zeker ? Op uw leeftijd !

SIDONIE : Kom, meneer De Mesmaecker, wie spreekt er nu over aanbidders ? Neenee, een jeugdvriendin, meer niet . Ze is kuisvrouw in 't Gravensteen van Gent, En zij is speciaal naar hier gekomen om me goeiedag te zeggen .

ALFRED : 't Gravensteen ? Dat is geen klein bier ! Dat zijn nogal relaties, madam De Paepe !

SIDONIE : Toe, dat is toch heel gewoon ... Luister, ... een tijdje geleden vond mijn nicht Hortense, ge weet wel, die op de Meir in Antwerpen woont, een omslag in haar brievenbus, waarin ze ...

De telefoon rinkelt .

ALFRED : Momentje, madam De Paepe, ik ben direct ter uwer beschikking .

Alfred neemt de hoorn op en mevrouw De Paepe blijft geduldig wachten tot hij klaar is .

ALFRED : Hallo ? Ja ? ... Zeker . Alfred De Mesmaecker ... Wie ?
Nee, 't Is niet waar ... Fernand ! (Tot Sidonie)
't Is Fernand ! (Sidonie weet blijkbaar niet wie Fernand is .) Nee zeg, ik dacht dat ge dood waart . Of in China,

maar datkomt op 't zelfde neer ... Me komen bezoeken ? Maar natuurlijk ... Direct ? Wel eh ... ik heb mijn handen vol . De zaak, ziet ge ... Goed, als ge't echt nodig vindt ... Allee, 't Is goed dan . Tot straks . Het doet me in alle geval plezier u eens weer te zien ; (Hij hangt op .) Tomme toch ... Onze Nand ! (Terwijl hij de bestelling klaar maakt .) Van een verrassing gesproken, dàt is er een ! Onze Nand ! (Tot Sidonie)

Dat was mijn broer . Een grote sympatieke kwibus, die ik in geen tien jaar meer gezien heb . De laatste keer dat we mekaar tegenkwamen, was hij chauffeur in een ambassade . Die van Albanië, geloof ik . Of was't nu die van Nicaragua ? ... In alle geval, ergens in de geburen . Ge moest eens weten wat die allemaal al uitgespookt heeft in zijn leven ! Hoho ! Onze Nand, verdekke ! Ik vraag me af wat hij nu doet ? (Intussen is madam De Paepe bediend .) Voilà, madam De Paepe, Dat maakt dan 59 frank . Een vriendenprijsje . Dat geldt trouwens voor iedereen, vermits al mijn klanten mijn vrienden zijn .

SIDONIE : Merci, meneer De Mesmaecker . Tot ziens hé, meneer De Mesmaecker .

ALFRED : Tot morgen, madam De Paepe .

Sidonie betaalt, gaat naar buiten en Greta glipt binnen . Greta is een verrukkelijk schepseltje, opvallend gekleed in een modieuze broek en jas .

ALFRED : (Overlopend van vriendelijkheid) Dag juffrouw .

GRETA : (Ze kijkt afwezig rond en lijkt meer geïnteresseerd voor de beenhouwerij dan voor de beenhouwer .) Dag ...

ALFRED : En wat mag het zijn ?

GRETA : Wat stelt u me voor ?

ALFRED : (Uit zijn lood geslagen .) Wel eh ... Vlees van aller-
beste kwaliteit ... Malse biefstukjes, ribbetjes, stoof-
vlees, koteletjes ...

GRETA : Een koteletje dan maar .

ALFRED : Vanzelfsprekend ... Voor hoeveel personen ?

GRETA : Mij om het even ...

ALFRED : Ha ? ... Wel ...hm ... Wat zoudt ge zeggen van 500 gramme-
tjes ~~smakelijke koteletjes~~?

GRETA : Mij goed ...

ALFRED : In orde . Voor 500 gram smakelijke koteletjes ...

Virginie vliegt binnen .

VIRGINIE : Kom hier . Ik zal dat wel doen .

ALFRED : Maar Virginie ...

VIRGINIE : Als ik u zeg dat ik het wel zal doen .

ALFRED : Als ge aandringt ...

VIRGINIE : Ik dring aan .

Alfred dringt niet meer aan . Stilte . Virginie snijdt het vlees,
weegt het en pakt het in .

VIRGINIE : Dat maakt dan 146 frank .

Greta betaalt en vertrekt zonder iets anders bekeken te hebben dan
de muren en het plafond .

VIRGINIE : Fred ?

ALFRED : Ja ?

VIRGINIE : Wat voor een schepsel was dat ?

ALFRED : Hoe zou ik dat moeten weten ?

VIRGINIE : Ge zijt de enige beenhouwer hier in 't dorp . Alle lameren
defileren hier voor uw toog . Ge zijt de hoofdredacteur
van de plaatselijke roddelkrant en ge komt me vertellen
dat ge niet weet wie dat mens is .

ALFRED : Maar ze kwam hier vijf minuten geleden voor de eerste keer binnen .

VIRGINIE : Wie heeft er gebeld ?

ALFRED : Niemand ...

VIRGINIE : Daarstraks . Aan de telefoon .

ALFRED : Ha ja ... Raad eens ...

VIRGINIE : Ik hou niet van raadseltjes .

ALFRED : Ja, da's waar ook . 't Was Fernand !

VIRGINIE : Fernand ? Welke Fernand ?

ALFRED : Fernand De Mesmaecker .

VIRGINIE : Uw broer ?

ALFRED : Onze Nand .

VIRGINIE : Is die dan niet dood ?

ALFRED : Voor zover ik weet heeft hij me niet vanuit de hemel opgebeld .

VIRGINIE : Vanuit de hel dan . En wat wil die kwast van ons ?

ALFRED : Me eens bezoeken .

VIRGINIE : De laatste keer dat hij u bezocht heeft had hij u nogal liggen ! 30.000 ballen !

ALFRED : Misschien brengt hij ze nu terug ...

VIRGINIE : En gij gelooft dat !

ALFRED : Hij heeft mij verteld dat hij ieder ogenblik kan binnen--springen . Och, 't Is toch zo lang geleden . Het zal hem deugd doen ons nog eens weer te zien .

VIRGINIE : Dat zal wel . Ik ga er in elk geval van profiteren om naar mijn kleermaakster te gaan .

ALFRED : Als ge denkt dat het zo beter is ...

VIRGINIE : Dat denk ik zeker .

Ze gaat de huiskamer binnen . Korte pauze . Alfred maakt verder filet américain . De deur zwaait open en Fernand komt binnen . Ze vallen in mekaars armen . Schouderklopjes, blijdschap om het weer--zien .

ALFRED : Fernandke !

FERNAND : Fredje !

ALFRED : Ge zijt nog niks veranderd !

FERNAND : Dat zeggen ze allemaal . Zeg, zijt ge alleen ?

Virginie komt op met een handtas . Ze is klaar om te vertrekken .

VIRGINIE : Bijna !

FERNAND : Dag Virginie . Hoe is 't ? Ge ziet er goed uit .

VIRGINIE : Dat wil ik geloven . Blijft ge lang ?

FERNAND : Dat ongemak had ik u met plezier willen aandoen . Maar spijtig genoeg kom ik maar even langs . Ik ben direct weer weg .

VIRGINIE : In dat geval zal ik u misschien niet meer zien ?

FERNAND : Dat zou wel kunnen, ja .

Virginie gaat naar buiten .

FERNAND : Dat is toch ook nog altijd dezelfde .

ALFRED : Als die moest veranderen, kan het alleen maar van kwaad naar erger . Maar vertel me eens . Welke goede wind heeft u naar hier gewaaid ?

FERNAND : Ge bedoelt zeker ... Welke storm ?

ALFRED : Ai ... Last ?

FERNAND : Nogal ... Ik heb u nodig .

ALFRED : Luister Fernand, ik zal 't u maar direct zeggen dat het moeilijk gaat . Virginie en ik ...

FERNAND : Wees maar niet ongerust . Het gaat niet om geld , want dat heb ik meer dan genoeg .

ALFRED : Ha zo ? Wel dan snapwik niet waarom ge me mijn ...

FERNAND : Als ge me liet uitspreken , zoudt ge het misschien snappen .

ALFRED : Toch niets aangebrand , hoop ik ?

FERNAND : Wat denkt ge wel ...

ALFRED : Tussen haakjes, wat doet ge op dit ogenblik ?

FERNAND : Ge kunt het nooit raden .

ALFRED : Ik wil er zelfs niet aan beginnen .

Fernand fluistert hem iets in het oor .

ALFRED : G-wat ?

FERNAND : A .

ALFRED : Wat is me dat voor iets ?

FERNAND : Een G.A., of een geheimagent, als ge dat liever hoort .

ALFRED : Een geheim ... ? Gij ? Fernand De Mesmaecker ? Geheimagent ?

FERNAND : Niet zo hard ... De koteletten hebben oren !

ALFRED : Ge zijt met mijn voeten aan 't spelen hé ?

FERNAND : Herinnert ge u nog de laatste keer dat we mekaar gezien hebben ?

ALFRED : Tien jaar geleden ?

FERNAND : Juist . Ge weet toch nog wel dat ik in die tijd chauffeur was van de ambassadeur van Suriname .

ALFRED : Ik moet eens dringend mijn aardrijkskunde nakijken ...

FERNAND : Wat zegt ge ?

ALFRED : Niets . Zeg maar .

FERNAND : Ik was dus de chauffeur van Zijne Excellentie Van Jan .
En op een dag ... Och kom, dat heeft nu geen belang meer .
Onthou alleen dat ik nu G.A. ben en dat ik tegelijkertijd tot over mijn oren in de puree zit . En zoals ik al gezegd heb, ik heb u nodig .

ALFRED : Ik zie niet in hoe ik ...

FERNAND : Dat begrijpt ge straks wel . Ge zijt toch beenhouwer, of niet ?

ALFRED : Dat staat toch op de vitrine .

FERNAND : Goed . En hebt ge een frigo ?

ALFRED : Spiksplinternieuw . 2000 liter !

FERNAND : Prachtig ! Luister ... (Vertrouwelijk) Ik heb in mijn auto een pak vers geslacht vlees . En gij moet dat voor mij bewaren op een koel plaatsje .

ALFRED : En dat is alles ? Zie, dat zijt gij nu weer op en top !
Ge maakt van een ^{|scheet}mug een ^{|donderslap}olifant . Er kan nog altijd een
achterkwartier bij .

FERNAND : Pas op ! 't Is geen klein pak . 80 kilo ...

ALFRED : Tja, dat is wel tamelijk veel ... Maar kom, het doet me plezier dat ik u deze kleine dienst kan bewijzen .

FERNAND : (Kleine pauze, hij zucht .) Hoe oud zijt ge nu eigenlijk, Fred jongen ?

ALFRED : Dat zoudt ge toch moeten weten . 40 . Maar ik snap het verband niet .

FERNAND : 40 jaar ? Niet te geloven ! Eh ... Dat vlees ... Welke soort is het, denkt ge ?

ALFRED : Van de koe ?

FERNAND : Nee .

ALFRED : Van 't varken ?

FERNAND : Nee .

ALFRED : Van 't schaap ?

FERNAND : Maar nee ...

ALFRED : Toch geen paard zeker ?

FERNAND : Nog veel minder ! En geen kalf, geen eend, geen kat of geen kalkoen !

Alfreds ogen gaan stilaan open ... Hij wankelt, terwijl de eerste tekenen van ongeloof op zijn voorhoofd verschijnen ...

FERNAND : Begint het te komen ?

ALFRED : (Die het beter vindt te gaan zitten .) Ge wilt dus zeggen ...

FERNAND : Voilà . We zijn er ...

ALFRED : Maar zeg me toch dat het voor 't lachen is !

FERNAND : Als het dat maar was !

ALFRED : En ge wilt dus dat ik ... dat gij ... dat wij ...

FERNAND : Dat kunt ge me nu toch niet weigeren, hé Fredje ...

Korte pauze . Alfred weet niet meer waar zijn hoofd staat, de gebeurtenissen zijn hem te veel geworden . Ploots staat hij resoluut op ...

ALFRED : Maar natuurlijk weiger ik ! Absoluut ! Ik weiger kordaat, verdomme ! Driedubbele steenezel die ik ben ! Maar waarom **was ik toch zo gelukkig omdat ge terug zijt** ? Waarom heb ik het niet direct geraden dat ge weer ambras komt verkopen ?

FERNAND : Fred ...

ALFRED : Er is geen Fred ! Fred besaat voor u niet meer ! ^{Ons} ~~✓~~ Virginie had verdekke gelijk . Maar eh ... à propos ... Die heer ... Wie heeft hem ... Ik bedoel... hem ... eh ...

Veelzeggende stilte van Fernand ...

ALFRED : Ha bravo ! Het wordt hoe langer hoe mooier ! Om het kort te maken; ge verlangt dus van mij dat ik medeplichtige word in een misdaad . UW misdaad !

FERNAND : Maar niemand zal het te weten komen . Trouwens, niemand mag het te weten komen . En zeker "zij" niet .

ALFRED : Hoe "zij" ?

FERNAND : Wel ... De Anderen ...

ALFRED : Als ge nu eens zoudt ophouden met raadseltjes te verkopen, zou ik het misschien iets klaarder zien .

FERNAND : Noem ze voor mijn part de "vijanden" .

ALFRED : Als er iets is dat ik op dit ogenblik wil, dan is het wel dat ge het hier aftrapt . Zo rap mogelijk !

FERNAND : Zogauw ge mijn waar overgenomen hebt .

ALFRED : Ge moogt uw biefstuk houden . Maak liever dat ge de deur uit zijt .

FERNAND : Als ge me laat stikken kan ik de pot op . Ze zitten achter mijn veren . 't Zal niet zo lang meer duren eer ze hier komen rondsnuffelen . Als ge niet op een twee drie gaat beslissen zijn we de sigaar .

ALFRED : Wij ? Wij ! Maar ge zijt zeker op uw kop gevallen ! Wat heb ik te maken met uw gevoel à la James Bond ? Uw plezante vrienden hebben met mij geen uitstaans ! Belange niet !

FERNAND : In een stiel als de onze houden ze met zulke details geen rekening . Of ge het nu wilt of niet, ge zit er vanaf nu tot over uw oren in .

ALFRED : Wel godver ! Waarom moest ge die kwistenbiebel toch van kant maken ?

FERNAND : Het zou te lang duren om dat allemaal uit te leggen .
Wel ? Gaat ge nu beslissen, of niet ?

ALFRED : Heb ik te kiezen ?

FERNAND : Feitelijk niet .

ALFRED : Hebt ge van uw leven !

FERNAND : Blijf hier . Ik kom direct weer . Zet de provisiekast onder-
tussen maar wagewijd open .

ALFRED : Ge gaat me dat spul nu toch niet brengen ?

FERNAND : Het spijt me , ouwe jongen, maar 't kan niet anders . Maar
maak u niet ongerust . Hij is goed ingepakt .

Fernand gaat buiten , doch laat de deur open .

ALFRED : 't Is niet mogelijk ! Ik droom ! Zeg me dat ik droom !

Terwijl Alfred loopt te ijsberen ^{ke} komt Sidonie De Paepe binnen .

SIDONIE : Excuseer, meneer De Mesmaecker . Ik ben het weer .

ALFRED : Eh ?

SIDONIE : Voelt ge u niet goed, meneer De Mesmaecker ?

ALFRED : Integendeel . Ik voel me zo gezond als een vis in een bo-
kaal . Kan ik iets voor u doen ?

SIDONIE : Ik heb nagedacht, meneer De Mesmaecker . Het valt niet alle
dagen voor dat er u iemand bezoekt die u nauw aan 't hart
ligt . Ik vind dat zoiets moet gevierd worden .

ALFRED : Tegen wie zegt ge't ! Ik bedoel, ge hebt groot gelijk ...

SIDONIE : Nietwaar ... Zoudt ge me dan nog 50 gram américain willen
gereed maken ?

Fernand komt terug, met op zijn schouder een groot pak, net een soort
mummie . Hij legt zijn last neer om even uit te blazen .

FERNAND : Da's verdomme zwaar, zeg !

ALFRED : Doe dat op slag naar de frigo !

FERNAND : Zeg, ge gaat me toch even op adem laten komen, zeker ?

ALFRED : Hier valt niks te ademen ! Maak dat het weg is !

SIDONIE : Vers vlees ?

FERNAND : Wel eh ...

ALFRED : Ja ... een stuk schapevlees dat ze vanmorgen vergaten te leveren .

SIDONIE : 't Is precies een groot schaap hé ?

ALFRED : 't Is een speciaal ras ... Uit Abessinië ...

SIDONIE : (Tot F.) Het is in ieder geval goed ingebüsseld .

FERNAND : Omwille van 't transport, ziet ge . Abessinië, dat ligt niet naast de deur .

SIDONIE : Ha zo ? Hewel hé , mijn vriendin uit Gent heeft me zojuist een grote salami meegebracht . En ge kunt het geloven of niet, maar de verpakking ervan is op zichzelf al een klein meesterwerkje .

FERNAND : Goed goed ... Zeg, waar is die frigo eigenlijk ?

ALFRED : Geef hier . Ik hou er mij wel mee bezig .

Alfred draagt het pak naar de frigo en Fernand bedient Sidonie .

SIDONIE : 't Is wel een courageuse vent, die Meneer De Mesmaecker .

FERNAND : Da's waar ! Zo zijn ze allemaal een beetje in de familie .

SIDONIE : Nu moet ge me excuseren . Zoudt ge zo goed willen zijn meneer De Mesmaecker hiermee te willen betalen ? Ze wachten op me .

FERNAND : Doe maar, madammeke, doe maar .

Sidonie betaalt met enkele muntjes, neemt het pakje en gaat af .

Alfred komt terug op .

FERNAND : Is 't in orde ?

ALFRED :

FERNAND : Bedankt, ouwe jongen . Wat ge daar gedaan hebt, vergeet ik nooit .

ALFRED : En nu, genoeg gelachen . Ik heb uw pak overgenomen . Akkoord .

Maar voor 48 uur, geen seconde langer . Binnen de 48 uur moet het hier buiten , verstaan ? Ik moet mijn frigo nog voor andere dingen gebruiken . Binnen de 48 uur !

FERNAND : Wel , ik zal u eens een plezier doen .

ALFRED : Dat zou me verwonderen ...

FERNAND : Ik heb uw 48 uur niet nodig . Met 24 heb ik genoeg . Morgenavond kom ik het pak ophalen . Voilà ! Wat zegt ge dààr- van !

ALFRED : Ik ontplof bijna van blijdschap !

FERNAND : Luister nu toch eens ...

ALFRED : Nee, nee en nee ! Het interesseert me geen fluit ! Hoe minder ik erover weet, hoe beter .

FERNAND : Het spijt me, m'n beste Fred, maar ge zult toch even moeten luisteren . Anders zal het me nooit lukken u te verlossen van die mummie . Let wel, ik verklap u alleen het stricte minimum . Alleen datgene wat ge kunt gebruiken . Wel, die vent die ik u gebracht heb heet Kowalski . Sebastopol Kowalski . Hij is een ... ik bedoel, hij was een G.A. uit het andere kamp . Een heerschappij dat zijn gewicht in goud waard was .

ALFRED : En gij wilt dat goud nu versjacheren ?

FERNAND : Min of meer . Zolang de Anderen denken dat hij nog leeft , kan ik hem als wisselgeld gebruiken . Die Kowalski is mijn garantie, mijn levensverzekering . Als de Anderen ooit te weten komen dat hij dood is, geef ik geen cent meer voor mijn vel . Bijgevolg komt het erop aan hem zorgvuldig te verstoppen . Ik dacht direct aan u . Ik weet hoe oppassend ge zijt . Ge waart de enige waar ik kon op rekenen . En ik zeg het nog ; het is maar een kwestie van 24 uur . Morgenavond tap ik het zaakje over in een frigowagen van de N.M.B.S. En geen kat komt het te weten . Binnen 24 uur zult ge van mij niet meer horen .

ALFRED : Ge zoudt u de communie geven zonder biecht . Waarom keilt ge die Kowalski niet naar de bodem van één of ander meer ?

FERNAND : Sinds Archimedes blijven alle lichamen op het water drijven .

ALFRED : Veras hem dan !

FERNAND : Geen rook zonder vuur, Fredje ! Ze zouden vlug iets in 't snot hebben .

ALFRED : Snij hem dan in stukken !

FERNAND : Da's nu echt de meester-beenhouwer ! Als ik u zeg dat ge er morgen vanaf zijt .

ALFRED : 't Is goed, 't is goed ... Om hoe laat komt ge hem oppikken ?

FERNAND : Ik zal er u maar bij zeggen dat ik zelf niet zal komen .

ALFRED : Wat hebt ge nu weer uitgevonden ?

FERNAND : Kalm blijven, jongen . Denk na . Ik heb mijn vingers verbrand . Ik mag hier geen voet meer binnen zetten .

ALFRED : Wat is me dat nu ? Niemand heeft u aangesproken, niemand heeft u gezien, op de;oude De Paepe na .

FERNAND : Ik hoor wel dat ge de Anderen niet kent . Ze hebben overal ogen en oren ! Neenee, dring niet aan . Ik kom niet terug . Dat zou een professionele ~~flater~~ flater zijn . Ik mag de organisatie immer niet compromiteren . Ik zal u Jerom sturen .

ALFRED : Jerom ?

FERNAND : Mijn rechterhand .

ALFRED : Ha ! Meneer heeft al een rechterhand ook ?

FERNAND : 't Is te zeggen ...

ALFRED : En hoe zal ik ze herkennen, die rechterhand ?

FERNAND : We moeten een wachtwoord overeen komen .

ALFRED : Ik heb het gevoel dat ik in een boekje van Suske en Wiske terecht gekomen ben !

FERNAND : Ik vind uw koteletten te vettig ...

ALFRED : Pardon ?

FERNAND : Dat is het wachtwoord, biemel ! De gast die hier in mijn plaats komt, zal zeggen : " Ik vind uw koteletten te vettig " . Onthou goed die zin .

ALFRED : Ik zal het proberen .

FERNAND : Of als ge liever iets anders hebt ...

ALFRED : Als ik u zeg wat ik liever heb, ge zoudt me niet geloven !

FERNAND : Is 't dan afgesproken ? Jerom komt morgen rond hetzelfde uur .

ALFRED : Wanneer er 't meeste volk is , ja ! 't Zal weer niet opvallen !

FERNAND : Dat is de veiligste manier . Iets ondernemen waar iedereen bijstaat .

ALFRED : Wat een historie ! Verdekke, wat een historie ! Dat gaat nog
allemaal slecht aflopen, manneke . Ik voel het !

FERNAND : Gij ziet alleen de slechte kant van de dingen .

ALFRED : Ik mag de dingen draaien en keren zoals ik wil, ik zie er geen
goede kant aan .

FERNAND : 24 uur ! 24 uur, en geen uur meer !

ALFRED : Ge vergeet één detail : ons Virginie .

FERNAND : Och ... die komt toch niets te weten ...

ALFRED : En als ze de frigo in wil ?

FERNAND : Dan zegt ge haar dat ge de sleutel verloren zijt !

ALFRED : Ik heb die frigo nog nooit van mijn leven op slot gedaan .

FERNAND : Dan wordt het tijd dat ge er meer begint ... En wat dan nog ?
Wie is hier per slot van rekening de baas ?

ALFRED : Tot nu toe ik . Maar nu gij hier staat , begin ik er sterk
aan te twijfelen .

FERNAND : Fred jongen, 't wordt hoog tijd dat ik er vandoor ga .

ALFRED : Ik dring niet aan opdat ge zoudt blijven .

FERNAND : Daar zou Virginie trouwens niet mee gediend zijn .

ALFRED : Dat is waar !

FERNAND : Goed dan . Ik ben weg . Enne ... trek het u niet aan hé ...

ALFRED : En als ik u nodig heb ?

FERNAND : Waarvoor ?

ALFRED : 'k Weet niet ... Waar kan ik u bereiken ?

FERNAND : Maak u maar niet ongerust . Ik heb uw nummer en ik bel wel .
Maar dat zal niet nodig zijn . Nu ben ik echt weg . Saluut !
En bedankt voor alles ! (Af)

ALFRED : 'k Zal 't hem zeggen ! 'k Zal 't hem zeggen !

Alfred blijft even staan en gaat dan naar de muur waar de sleutels
hangen . Hij kiest er eentje uit en gaat naar de frigo . Op dat ogen-
blik komt Greta binnen . Korte pauze . Alfred komt terug . Hij heeft
de frigo op slot gedaan .

ALFRED : Ha ... Dag juffrouw ...

GRETA : Meneer ... Ze waren erg lekker ...

ALFRED : Wie ?

GRETA : Uw koteletjes .

ALFRED : Ha ja ... Goed zo . Ge kent onze slogan, nietwaar : " Kwaliteit is onze beste publiciteit " .

GRETA : En u bent helemaal niet verbaasd ?

ALFRED : Waarom ?

GRETA : Omdat ik terug gekomen ben .

ALFRED : Och, in ons beroep is dat normaal . Als ik elke keer stom moet staan dat er een klant weerkomt, dan zou mijn leven niet uit te houden zijn . Pas op, als er geen enkele klant terugkwam, zou ik juist hetzelfde zeggen .

GRETA : Alles gaat dus opperbest in dat kleine wereldje van u ?

ALFRED : Zoals ge zegt .

~~KEEENE~~ GRETA : Dat moet nogal eentonig zijn .

ALFRED : Wat is er eentonig ?

GRETA : Beenhouwertje spelen ... U moet weinig sensationeels meemaken, terwijl u werkt ...

ALFRED : Wel, dat zou ik nu niet durven zeggen . 't Kan wel een tijdje duren natuurlijk . Ge leeft 20 jaar in complete rust en ge zegt : "Nu zijn we'r . Er kan niks meer voorvallen !" En dan, pats ! Op een ogenblik dat ge er het minst aan denkt, staat het voor de deur .

GRETA : Wat ?

ALFRED : Het lot .

GRETA : Ach zo ...

ALFRED : Zelfs al hebt ge nog zoveel karakter, dan maken ze daar op zo'n ogenblikken korte metten mee . Het duurt gelukkig maar 24 uur en daarna keer t de rust weer .

GRETA : Een welkome afwisseling dus ...

ALFRED : Als ge wilt ... Wel eh ... Geef ik er u nog één ?

GRETA : Een wat ?

ALFRED : Een kotelet .

GRETA : Ach, maar natuurlijk . Om u de waarheid te zeggen, het is daarom niet dat ik terug gekomen ben .

ALFRED : (Schiet aan het werk .) Nee ?

GRETA : Nee . In werkelijkheid doe ik de streek aan, omdat ik van plan ben een huis te huren .

ALFRED : Een huis ? Die zijn er, weet ge ... Maar eh ...

GRETA : Wat "maar eh ... "?

ALFRED : Ik vroeg me zo ineens af ...

GRETA : Wat ?

ALFRED : 't Zijn natuurlijk mijn zaken niet, maar ik vraag me af wat een vrouw zoals gij vindt aan een streek als deze .

GRETA : De bewoners misschien ?

ALFRED : Dat zou kunnen . Er is het kasteel van de oude barones, en de watermolen, maar voor de rest ... Ik meende dat een mooie, jonge vrouw ...

GRETA : U probeert me te vleien . Daar hou ik niet van .

ALFRED : Absoluut niet . Ik blijf bij wat ik daarnet zei . Ik zei dus ... Tja, wat ~~zei ik ook weer~~ ... wat was het ook weer ?

GRETA : U had het over een mooie, jonge vrouw .

ALFRED : Juist . En ik vrees dat ge u hier vlug zult vervelen .

GRETA : Dat is nog niet zo zeker . De mensen lijken me eerder gastvrij . Men maakt vroeg of laat kennis met ze .

ALFRED : Dat spreekt vanzelf .

GRETA : Men knoopt vrij snel relaties aan ...

ALFRED : Tuurlijk, tuurlijk ...

GRETA : Mooie vriendschappen kunnen openbloeien ...

ALFRED : Daar moet ik u gelijk in geven .

Ze is hem zéér dicht genaderd ... De emotie heeft hem te pakken en hij wordt een beetje zenuwachtig . De telefoon redt hem uit deze netelige situatie ...

ALFRED : Mag ik ...?

GRETA : Doe gerust . Mag ik intussen even rondkijken ?

ALFRED : Doe of ge thuis zijt .

GRETA : (Overdreven vriendelijk) Ik dank u .

Alfred neemt de telefoon op, terwijl hij steeds de katachtige figuur van Greta in het oog zal blijven houden . (Met één oog tenminste)
Naast de beenhouwerij verschijnt een telefooncel . Het is Fernand die opbelt .

ALFRED : Hallo , ja ?

FERNAND : Met Alfred De Mesmaecker ?

Alfred : Hijzelf .

FERNAND : Dag Fred . Ik ben het .

ALFRED : Wie ik ?

FERNAND : Fernand .

ALFRED : Och verdomme ... Ik was er bijna in gelukt u te vergeten .
Wat wilt ge nu weer ?

FERNAND : Wees gerust . Niets .

ALFRED : Als ge me opbelt om me dat te vertellen, hadt ge u de moeite kunnen besparen .

FERNAND : Luister Fred . Toen ik wegging dacht ik eraan dat ik vergeten was u te verwittigen .

ALFRED : Mij verwittigen ?

FERNAND : Ge weet toch wel dat we in ons vak dikwijls geschadwd worden .

ALFRED : Wat kan mij dat schelen .

FERNAND : Ik kom u alleen maar vertellen dat ik beet heb .

ALFRED : Beet heb ?

FERNAND : Ja, beet heb ! Ze rijden me achterna !

ALFRED : Rijden u achterna ?

FERNAND : Ze scha-du-wen me, tiens !

ALFRED : Wat kan ik daar aan veranderen ?

FERNAND : Niets natuurlijk . Ik wil u enkel de vent beschrijven die me volgt . Op die manier weet ge wie ge moet wantrouwen als hij in de geburen komt .

ALFRED : Oh lala ! Vooruit . Ik luister .

FERNAND : Om u de waarheid te zeggen, het is geen vent, maar een mokkel .

ALFRED : Wel wel wel toch !

FERNAND : Maar het is er wel eentje die de vervloekte gewoonte heeft aangenomen zich als een vent te verkleden .

ALFRED : (Die Greta nog steeds in 't oog houdt.) Er zijn er die dat heel goed staat ; weet ge .

FERNAND : Luister Fred . Ik sta hier niet om onnozelheden te verkopen . Wat ik te vertellen heb is serieus . Wel, ze draagt een soort staalblauwe anorak en een broek uit dezelfde stof . (Wat Greta draagt) En grijze lederen handschoenen, zwarte schoenen met korte hieltjes, en ze speelt voortdurend met een opvallende zonnebril .(Idem Greta) Maar buiten haar natuurlijke charme heeft ze nog andere talenten . Ze is kampioen pistoolschieten, ze draagt de zwarte band, vijfde dan, en ze is een recordwoman in 't speerwerpen . En ze weet niet wat medelijden is . Wie in haar klauwen valt kan beter zo rap mogelijk naar de begrafenisondernemer bellen, zo bespaart hij zijn weduwe de moeite . Ik kan het niet genoeg herhalen . Pas op voor dat schepsel . 't Is vergif van de ergste soort . Ge zijt toch gewapend ?

ALFRED : Ge ... gewapend ?

FERNAND : Ja, ik moet u toch niet uitleggen wat een wapen is, zeker ? Ge hebt toch ergens een revolver of zoiets ?

ALFRED : Nee ...

FERNAND : Een geweer dan ?

ALFRED : Nog veel minder ...

FERNAND : Een mes, een bijl, weet ik veel !

ALFRED : Ja, wat dat betreft ben ik goed voorzien ...

FERNAND : Als ik u dan een goede raad mag geven, hou altijd een mes bij de hand . Laat het nergens door slordigheid rondslingeren . Ge weet nooit .

ALFRED : Ge hebt gelijk . Ge weet nooit ...

FERNAND : Zo . Nu zijt ge verwittigd . En een verwittigd man is er twee waard , zoals ge wel weet .

ALFRED : Kom; ge moet nu niet overdrijven hé ...

FERNAND : In orde dan . En ge moogt vooral niet bang zijn . Schrik is altijd een slechte raadgeefster . In ieder geval, ik ben blij dat ik u verwittigd heb, en gerustgesteld tegelijkertijd . Nu heb ik tenminste een zuiver geweten . Saluut ...

ALFRED : Saluut ...

Sinds enkele ogenblikken heeft de schrik stilaan bezit genomen van Alfred, die nu met zijn rug naar Greta staat om zijn plotselinge ontredde- ring voor haar te verbergen . Deze profiteert ervan om in de woonvertrekken van de beenhouwerij binnen te glippen . Alfred draait zich om en merkt dat Greta weg is ...

ALFRED : Nondedju ! Juffrouw ! Juffrouw ! Juffrouw !!

Greta duikt achter hem op en maakt hem aan het schrikken ..

GRETA : Koekoek !

ALFRED : Aaaah !!

GRETA : Heb ik u doen schrikken ?

ALFRED : Ja ! Ik bedoel, nee ! Helemaal niet . Waarom vraagt ge dat ?

GRETA : 't Was maar een grapje .

ALFRED : Een grapje ...

Greta gaat nu achter de toonbank, bij het hakblok en speelt met de messen .

GRETA : U hebt een charmant appartement .

ALFRED : 't Kan er door ...

GRETA : Zijn er nog dergelijke in de buurt ?

ALFRED : Ik weet het eerlijk gezegd niet ... Dit hier is wel iets uit-
zonderlijk .

GRETA : Jammer ... Ze zijn enorm !

ALFRED : De appartementen ?

GRETA : Nee, uw messen .

ALFRED : Ja hé ... Mis ... Misschien is het beter dat ge er niet aan-
komt ... Een ongelukje is gauw gebeurd ...

GRETA : Met zo'n instrument zou men een boom van een kerel moeiteloos
kunnen neersteken .

ALFRED : W... Waarschijnlijk wel ... Het is juist daarom dat ...

GRETA : Natuurlijk is het niet de ideale manier om iemand het hoekje

om te helpen . Er bestaan er andere, veel doeltreffender en minder spectaculair . De giftige naald bijvoorbeeld, die men op de punt van de schoen plaatst . Een klein discreet schopje... en hop ! Je kan ze uiteraard ook in een ring verbergen . Een eenvoudige handdruk (Ze geeft hem een hand) en ... pfff ... Geen haan die er naar kraait . (Alfred is niet op zijn gemak) Hoe je het ook bekijkt, het is toch merkwaardig ...

ALFRED : Wat is er merkwaardig ?

GRETA : Hoe word je beenhouwer ?

ALFRED : Roe ...roeping ...

GRETA : Rare roeping . Vindt u niet ?

ALFRED : Ja ... maar moesten wij er niet zijn ...

GRETA : Daar moet ik u in bijtreden . Geen beenhouwertjes, geen mesjes, Geen mesjes, geen koteletjes ...

Bij het horen van dit laatste woord ontwaakt Alfred .

ALFRED : Zal ik ze voor u inpakken ?

GRETA : Als u erop staat .

ALFRED : (Die zich op het vlees geworpen heeft) Ziezo !

GRETA : (Steekt haar hand in de zak waar bij lui uit de onderwereld de blaffer verborgen zit .) Hoeveel ben ik u schuldig ?

ALFRED : (Zéér vlug) Niets, niets . Dit rondje is voor mij, bij manier van spreken ...

GRETA : Echt ?

ALFRED : Echt .

GRETA : Ik hoef dus niet aan te dringen ?

ALFRED : Ik zou het niet willen .

GRETA : Erg lief van u . Tot binnenkort .

ALFRED : Tot binnenkort ...

Hij werkt haar naar buiten, zet zich op een stoel in het midden van de scène en wist het koude zweet af dat tappelings langs zijn voorhoofd loopt . Virginie komt op met een groot pak .

VIRGINIE : Mijn nieuw kostuum past me als gegoten .

ALFRED :

VIRGINIE : En dat is alles wat ge daarop weet te zeggen ? Ik vraag me af of er op de wereld nog iets bestaat dat u kan enerveren.
Is er niets speciaals gebeurd tijdens mijn afwezigheid ?

ALFRED : Nee ... niets .

VIRGINIE : En Fernand ? Is hij weg ?

ALFRED : Ja ...

VIRGINIE : Hoeveel heeft hij u afgetroggeld ?

ALFRED : Geen frank .

VIRGINIE : Ongelooflijk . Wat er ook van zij; één ding moet ik toegeven . Voor één keer is hij niet onverdraaglijk geweest
(Af woonkamer)

ALFRED : Dààr zegt ge het !

Telefoon . Alfred schrikt . Opnieuw de telefooncel met Fernand .

FERNAND : Hallo Fred ? 't Is Fernand hier .

ALFRED : Luister Nand, zoudt ge me in 't vervolg willen verwittigen voor ge me opbelt .

FERNAND : Da's echt idioot wat ge daar zegt .

ALFRED : Het is idioot ja . Maar ik bén dan ook een idioot . Wat wilt ge nu weer ?

FERNAND : Ik wou u geruststellen .

ALFRED : Ik twijfel eraan of dat u zal lukken .

FERNAND : Het gaat over mijn ~~v~~ogster in mannenkostuum . Ik wou u alleen maar dit zeggen . Wat ze niet weet is, dat ze zelf geschaduwd wordt . Ik heb één van mijn mannetjes achter ze aangestuurd . Die heeft natuurlijk carte blanche en wacht op een geschikte gelegenheid .

ALFRED : Waarom ?

FERNAND : Ook een vraag ! Om haar te likwideren, verdomme !

ALFRED : Hoe ?

FERNAND : Mitraillette ! Takketakketak !

ALFRED : Zeg hem dat hij zich haast .

FERNAND : Zijt ge bang ?

ALFRED : Heb ik een reden om bang te zijn ?

FERNAND : Geen enkele .

ALFRED : En hoe zal ik hem herkennen ?

FERNAND : Wie ?

ALFRED : De volger van uw volgster ?

FERNAND : Stel u voor dat ik daar geen flauw benul van heb . Hij is vrij zich tekleden zoals hij wil . Ik veronderstel trouwens dat hij enkele keren per dag van kostuum zal veranderen . Kwestie van niet op te vallen .

ALFRED : Jaja . Een laatste vraag; zijt ge zeker dat hij niet gevolgd wordt ?

FERNAND : Wie ?

ALFRED : De volger van uw volgster .

FERNAND : Dat is niet uitgesloten . In onze stiel is men daar nooit 100 procent zeker van .

ALFRED : 't Is onvoorstelbaar . Ik vraag me af hoe ge daar nog uit wijs geraakt .

FERNAND : Wel, eerlijk gezegd, Soms weten we ook niet meer waar onze kop staat .

ALFRED : Ha zo ? En dat komt mij gerust stellen ?

FERNAND : Kom, 't is nu wel geweest . Als ik nog langer aan de telefoon blijf, zouden de Anderen uw lijn kunnen aftappen . En ik wil niet dat er u iets overkomt . Per slot van rekening hebt gij niets te maken met de hele boel .

ALFRED : Er zijn van die momenten dat ge een mens echt een hart onder de riem kunt steken, weet ge .

FERNAND : Ik vraag niet beter . Nu, als ik u nog nodig heb, bel ik nog wel . Saluut !

ALFRED : Doe gerust ! Doe gerust !

Alfred hangt op . Hij staat dicht bij een algehele instorting . Hij wist langdurig zijn zweet af, tot plots ... Zijn ogen sperren zich open . Voor hem gaat de deur van de woonkamer langzaam open . Iemand die voor het publiek niet te zien is, maar voor Alfred des te beter,

maakt zich klaar om op te komen . Alfred krabbelt achteruit tot bij zijn hakblok en zoekt op de tast een mes dat hij voor zich uit steekt .
Virginie komt zéér voldaan op . Ze draagt nét dezelfde kleren als Greta !

ALFRED : Hoe ... Hoe ... zijt gij ... hier binnengeraakt ?
(Doodsangst !)

VIRGINIE : Hewel ? Wat krijgt ge nu ? 't Is precies dat ge me voor de eerste keer ziet . En dat na 20 jaar getrouwd ?

ALFRED : Zijt gij het ?

VIRGINIE : Wie zoudt ge willen dat het was, slimme !

ALFRED : Is 't echt ? Zijt gij het echt ?

VIRGINIE : Maar is 't nu genoeg, ja ? Met uw flauwe kul !

ALFRED : Wat ... wat is ... dat ... spul, dat ge daar aan hebt ?

VIRGINIE : Dat "spul", zoals gij het noemt, is een Dior-ensemble, het allerlaatste snufje . Ik heb het mijn kleermaakster laten maken naar een model dat verschenen is in Het Rijk der Vrouw . Dit is de grote mode van 't seizoen .
Hoe vindt ge me ?

ALFRED : Dat is het hem juist . Ik vind niks .

VIRGINIE : 't Is toch wel wreed dat juist ik getrouwd moet zijn met zo'n ouderwets, achterlijk stuk dorpsbeenhouwer gelijk gij ! Stel u voor dat er nog andere dingen op de wereld bestaan dan kipkap, pensen en koteletten ! Het wordt hoog tijd dat ge eens uit uw frigo's komt en leert wat leven is . Ik ben er zeker van dat in uw bekrompen verstand de vrouw het tijdperk van de hoepelrokken en de onderbroeken met lange mouwen nog niet gepasseerd is .

ALFRED : Daarom moet ge u nog niet zitten optutteren, precies of ge gaat een reis naar de maan maken .

VIRGINIE : Dat is dan in ieder geval iets wat gij nooit zult moeten doen .

ALFRED : Wat wilt ge nu weer zeggen ?

VIRGINIE : Dat ge er al 20 jaar met uw gat op zit !

ALFRED : Waar op zit ?

VIRGINIE : Op de maan verdekke ! Och, loop naar de maan . Ge begint me op de duur deftig te vervelen ! (Ze gaat naar de deur)

ALFRED : Waar trekt ge nu weer naar toe ?
VIRGINIE : Een wandeling maken rond de blok .
ALFRED : En gaat ge zo naar buiten ?
VIRGINIE : Hoe "Gaat ge zo naar buiten " ?
ALFRED : Ik bedoel, met dat dinges aan uw lijf .
VIRGINIE : Zeker . Tenzij ge er iets op tegen hebt .
ALFRED : Wel ja, wel ja . Ik heb er nu juist wél iets op tegen zie !
VIRGINIE : Pardon ?!
ALFRED : 't Is spijtig Virginie . Maar ik moet nu tegen u mijn
echtelijk gezag gebruiken .
VIRGINIE : Wélk gezag ??
ALFRED : Echtelijk ... V... van ons huwelijk ...
VIRGINIE : 't Is zeker in uw kop geslagen, manneke ?
ALFRED : Ik verbied u zo op 't straat te lopen .
VIRGINIE : Hebt ge van uw leven ! Ge hebt zeker een van uw hespen
tegen uw ketel gekregen, gij ?!
ALFRED : Dat kan me niet schelen ! Maar vanaf vandaag zult ge naar
mij luisteren .

Ze komt naar hem ...

VIRGINIE : Moet ik naar u luisteren ?
ALFRED : Ge moet mij geho ... geho ... gehoorzamen ...
VIRGINIE : En hoeveel volk zal daar komen naar kijken, denkt ge ?

Ze bekijkt hem in de putjes van zijn ogen . Dan gaat ze naar de deur
en neemt de deurkruk vast .

ALFRED : Virginie !!
VIRGINIE : Ontplof !!
ALFRED : Virginie ! Blijf hier !

Virginie slaat de deur dicht . Korte pauze . Plots hoort men " Takke-
takketak", net een mitraillette ! Alfred houdt zijn buik vast, alsof
het salvo hem getroffen heeft . Het lawaai herbegint . Eén, twee, drie
vier keer . Sidonie komt op .

SIDONIE : Wat een lawaai ! Stel u voor dat het gemeentebestuur besloten heeft de straat op te breken om ze te asfalteren . 't Gaat hier nog plezant worden ! Heel de dag 't lawaai van die boren rond ons oren ! Takketakketak ! Takketakketak ! Holalalala !!

+++++ D O E K +++++

T W E E D E D A G .
=====

Almanak: dinsdag . Horloge : opnieuw 10.30 u.

Alfred en Virginie zijn bezig met het vlees , Sidonie wacht op haar américain . Detail : Alfred is tot de tanden gewapend .

ALFRED : Wel, madam De Paepe . Hoe gaat het met uw vriendin uit het Gravensteen ?

SIDONIE : Die is gisteravond weer naar huis getrokken .

ALFRED : Aan alles komt een einde, nietwaar madam De Paepe ?

SIDONIE : Och, ik maak er mij geen zorgen over . Wat wilt ge ? Een mens heeft zo zijn kleine gewoontetjes . Sinds ik zo heel alleen woon ... Bezoek krijgen is wel eens plezant, maar het mogen er niet te veel worden .

ALFRED : (Tot V.) Hoe laat is het nu ?

VIRGINIE : Ge hebt me dat vijf minuten geleden al gevraagd .

ALFRED : Ik veronderstel dat het uur ondertussen al veranderd is .

VIRGINIE : Maar waarom moet ge toch altijd weten hoe laat het is ?

SIDONIE : Madam De Mesmaecker heeft gelijk . Ge kunt de tijd niet tegenhouden .

VIRGINIE : Of hebt ge misschien een rendez-vous ?

ALFRED : Voilà ! Dat had ik nu al lang verwacht, zie ! Het is genoeg dat ik u vraag hoe laat het is opdat gij automatisch zoudt besluiten dat ik een rendez-vous heb . Hier ! In de winkel ! Met madam De Paepe misschien ?

SIDONIE : Toe meneer De Mesmaecker ...

ALFRED : 100 grammetjes, zoals gewoonlijk ?

SIDONIE : Als ge wilt, ja .

~~XXXXXXXX~~ Alfred : Maar zeg eens, madam De Paepe . Is het om in vorm te blijven dat gij alleen maar rood vlees eet ?

Een werkman komt binnen .

ALFRED : En voor meneer ?

WERKMAN : Een varkeskotlet, as 't kan .

VIRGINIE : Ik bedien meneer wel . Doe gij maar verder met madam
De Paepe .

Virginie neemt een ribstuk en wil er een stuk afsnijden . De werkman kijkt argwanend toe .

VIRGINIE : Zijn ze niet schoon, mijn koteletjes ?

WERKMAN : Da zeg ik nie ... Mor eh ...

VIRGINIE : Wat "mor eh ..."?

WERKMAN : Ik vind z'een bekke ~~de~~ vettig ...

Alfred spitst de oren . Hij komt een beetje dichterbij Virginie en de werkman staan .

ALFRED : Heb ik u goed verstaan ?

VIRGINIE : (sarcastisch) Meneer vindt onze koteletten een beetje ~~de~~
vettig ...

WERKMAN : Gelijk als dat ge zegt .

ALFRED : We moeten wel goed tot een akkoord komen . Vindt ge ze
een béétje te vettig of té vettig ?

WERKMAN : Ik vind ze een bekke té vettig ...

ALFRED : Wilt ge dat eens herhalen, alstublieft ?

WERKMAN : As ik u zeg dat uw kotletten te véttig zèn !

ALFRED : Hoe laat is het ?

VIRGINIE : 10 voor 11 .

Zonder dat Virginie iets merkt , geeft Alfred de werkman een enorm knipoogje, waarvan deze laatste niets snapt .

VIRGINIE : En is dat alles wat ge weet te vertellen ? Die meneer keurt onze waar af, en gij, gij maakt u alleen maar ongerust over het uur !

Telefoon ...

VIRGINIE : Ik neem wel op .

Ze neemt de hoorn op en voert een conversatie in de zin van : Jaja ...
Natuurlijk ... 't Is toch niet waar zeker ... Allee gij ... enz ...
ALfred neemt de werkmán mee naar de rand van de scène .

ALFRED : Okidoo . Ik heb het gesnapt .

WERKMAN : Dat hoor ik liever . Wel ? Hebt g'er ander ?

ALFRED : In de frigo . Geef me de tijd mijn vrouw hier buiten te
krijgen en ik bezorg u de biefstuk .

WERKMAN : Bifstek ?

ALFRED : Die van Abessinië ! 80 kilo !

WERKMAN : Bifstek van Abessinië ? Wat is me da voor ne flauwe zever ?

ALFRED : Sttt ! Niet zo hard ! Zoals onze Nand zou zeggen : "de
koteletten hebben oren !" Ge zijt toch met de auto ?

WERKMAN : 't Is nie mogelijk hé ? Ik zit hier in een beenhouwerij
vol zotten ! As ik u zeg da'k een kotlet wil . Nie te dik .
't Is om vannoen met den boterham op 't eten op de chantier !

ALFRED : Verdekke, Jerom toch !

WERKMAN : Jerom ? Welke Jerom ? Zijde gij Lambik misschien ?

ALFRED : 't Is waar ook ! Ik ben een stommerik !

WERKMAN : Ziedet wel !

ALFRED : De code ! Per slot van rekening zijt ge maar een nummer .

WERKMAN : Ge ziet er nondedju ne groteren numero uit as ik !

ALFRED : 007 ? Nee, die is al gepakt ... 055117 ?

WERKMAN : Luistert, we gaan er niet lang meer over diskuteren hé.
Geef me mijn kotlet en laat ons erover zwijgen . Een klein
kotletteke, niet te vettig ! Om vannoen mee mèn bokes op
't eten op de chantier . Of verstaat ge geen Vlaams ?

ALFRED : Gefeliciteerd jong ! Ge voert uw nummer schitterend op !
En proficiat voor dat uniform . Ge zoudt denken dat ge
een echte werkmán zijt . Een geluk dat ik nogal een scherp
oog heb voor zo'n dingen, want anders ...

WERKMAN : (Begint er genoeg van te krijgen .) Luistert nu eens hier hé, meneer den beenhouwer . Ik vind het nondedju smerig dat ge me zo behandelt . Ik ben maar ne simpele werkmens, akkoord . Maar da wil nog nie zeggen dat ge zo met mijn dinges moet staan spelen , of hoort ge soms nie goed ? 'k Vind 't smerig ! En geef me nu mijn kotlet . En ik beloof u da'k nooit meer een voet in uw kot zet . Of as't echt nie anders kan, geef me dan een van uw vettige kotletten . 'k Zal dan geen boter op mijn brood doen, daarmee is dat vet nog voor iets goed ! Ge ziet wel da'k geen slecht karakter heb hé ? Ik trek terug wat da'k gezegd heb ! Nem ! Uw kotletten zijn formidabel potvernonde ! Hoordet ? Ik heb er vanzeleven nog geen schoonder gezien ! (Ten einde krachten.)

Virginie heeft ~~hi~~ opgehangen . Ze nadert .

VIRGINIE : Hewel, hewel ? Wat is me dat hier voor een kabaal voor een stomme kotlet ?! Kom hier . Ik zal er 't vet afsnijden, van uw kotlet . En ge zult me weten te zeggen dat ze goed was, mijn kotlet ! (Tot A.) Het wordt misschien tijd dat ge gaat beslissen wat ge madam De Paepe gaat geven . (Deze was intussen steeds discreet op de achtergrond gebleven .)

ALFRED : Verexcuseer, madam De Paepe, maar nu dacht ik toch echt

SIDONIE : Ge ziet er zo bezorgd uit . Ge zoudt zeggen dat er u iets bezig houdt ...

ALFRED : Mij ? Absoluut niet . Absoluut niet .

VIRGINIE : (Tot de w.) Alstublieft . Is die niet mager misschien ? Daar ! Dat is dan 40 frank !

De werkman is steeds achterdochtig gebleven, maar neemt het vlees toch aan, betaalt en gaat weg .

WERKMAN : Da ge bedankt zijt ... (Af)

SIDONIE : Ik ben ook weg . Excuseer me ...

VIRGINIE : Het is mijn man die zich zou moeten excuseren, Tot morgen, madam De Paepe .

Sidonie : Tot morgen, meneer en madam De Mesmaecker . (Af.)

VIRGINIE : Nu hebt ge toch een beetje overdreven met die arme sukkelaar . Akkoord, 't is een klant die maar één keer komt, maar hem daarom zo'n affronten aandoen, dat is toch nog wat anders . Wat hebt ge toch de laatste tijd ?

ALFRED : Ik weet het niet ... Hoe laat ...

VIRGINIE : En vraag me niet hoe laat het is of ik begar een ongeluk ! 't Is 't zelfde met die stomme messen op uw buik ! Ge zoudt zeggen dat ge Geronimo op 't oorlogspad zijt ! Op wat trekt dat nu ? Al die messen in uw riem !

ALFRED : Ik heb ze nodig om te werken, want dat is tegenwoordig niet gemakkelijk meer . Zo heb ik ze altijd kort bij mij .

VIRGINIE : En dat speelt nu al 20 jaar beenhouwer ! Ge zoudt dat wel een beetje vroeger mogen geweten hebben, manneke !
(Telefoon) Neem op . Ik ga naar de winkel .

Alfred haakt af . Wanneer Virginie naar buiten gaat komt Greta op . Ze bekijken mekaar van kop tot teen . Alfred ziet Greta niet, want hij staat met zijn rug naar haar .

ALFRED : Ça va, madam de baron ... Wie, wie, madam de baron . Mais certainement, madam de baron ... Cent gram ? ... Ça va ...
Allee, au revoir hé, madam de baron .

Hij legt de hoorn neer . Draait zich om . Gilt en deinst achteruit .

GRETA : Ben ik zo lelijk ?

ALFRED : Belange niet ... Maar omdat ik u daar zo zie ... zo ineens ...

GRETA : Ik ken mannen die in dezelfde omstandigheden anders zouden reageren, weet u ...

ALFRED : Ge hebt gelijk . Ik ben onvergeeflijk .

GRETA : En toch vergeef ik het u . Maar op één voorwaarde ... U moet me uw installatie laten zien ...

ALFRED : M...mijn installatie ...?

GRETA : Koel ...installatie ...

ALFRED : Ha ! Wel eh ... dat hm ... dat raad ik u niet aan .

GRETA : Oh nee ? En waarom niet ?

ALFRED : De temperatuurschommelingen zijn er nogal aan de rare kant, ziet ge . Hier moet het zo een 20 graden zijn . En in mijn frigo zeker -3 . Zeker ! Dat maakt een verschil van ... eh ... dat maakt een groot verschil . Het is onverbiddelijk . Elke keer een stevige hoest . Als ge er geen longontsteking opdoet !

GRETA : U lijkt me toch niet erg verkouden ?

ALFRED : Och, weet ge , als ge alleen maar op het zicht afgaat ... Ik zie er nogal stoer uit, maar in werkelijkheid hou ik niet op met hoesten . (Doet een poging) Ziet ge wel ! En dat is die frigo zijn fout . Ge moet het niet verder gaan zoeken !

GRETA : Daar zegt u dingen die u alle eer aandoen, m'n beste meneer . (Ze nadert hem , uitdagend .) Maar u bent tot de tanden gewapend, zie ik ?

ALFRED : Gewapend, gewapend ... Laten we zeggen, degelijk uitgerust ; kan ik er iets aan doen dat mijn gerief op wapens trekt ?

GRETA : U bent wel goed van de tongriem gesneden, meneer De Mesmaecker ... En wat hebt u mooie ogen ...

ALFRED : Ik ? Dat heb ik nog nooit opgemerkt ...

GRETA : Het is ook uw taak niet daar op te letten . Die zorg moet u aan een vrouw toevertrouwen ... (Ze speelt de vamp)

ALFRED : Denkt ge ...

GRETA : Ik ben er zeker van .

Op dit ultieme ogenblik komt de echte Jerom binnen .

ALFRED : Dag meneer ...

JEROM : Haai ...

ALFRED : Ik ben direct ter uwer beschikking . Eén secondje maar ... De juffrouw ...

JEROM : Eén secondje maar voor de juffrouw ? Da's verrekt weinig .
(Knipoogje naar Greta .)

ALFRED : Natuurlijk ... eh ... (Tot Gr.) En wat mag het zijn , juffrouw?

GRETA : Op dit ogenblik niets . Ik kom later wel eens terug ...
Wanneer u alleen bent ...

Ze gaat af op het ogenblik dat Virginie opkomt met de groenten . Ze bekijken mekaar weer eens van kop tot teen . Virginie gaat naar de woonkamer, doch de volgende zin houdt haar tegen .

JEROM : Ik vind uw koteletten te vettig .

Virginie en Alfred blijven stokstijf staan ... Virginie komt op haar stappen terug ...

VIRGINIE : Zegde gij iets ?

JEROM : Jep ! Ik zei dat uw koteletten te vettig zijn .

VIRGINIE : Maar 't is me mijn dag wel, verdekke ! Wat hebben ze nu toch tegen mijn koteletten ? Hebt ge ze al van kortbij gezien, mijn koteletten ?

JEROM : Dat is niet eens nodig . Je ziet het van ver . Ze zijn veel te vet .

VIRGINIE : (Razend) Alfred !!

ALFRED : (Klaintjes) Ja ...

VIRGINIE : Houdt gij u met die meneer bezig, want als ik hier nog een seconde langer blijf, speel ik uw koteletten nog rauw naar binnen ! (Af appartement .)

ALFRED : Voorzichtigheid is zeker ook uw sterkste kant niet ?

JEROM : Mijn devies is : als je ~~overvult~~ niet in het oog wil lopen, laat je opmerken !

ALFRED : Wel, ge moogt tevreden zijn . Ge zijt er goed in geslaagd .

JEROM : Genoeg gekletst . Ik moet je onder vier ogen spreken .
Dringend . Kan ik ermee starten ?

ALFRED : Goed, maar trek het kort . Virginie kan elk moment terugkomen .

JEROM : Wel, Fernand heeft ~~hier~~ ...

Virginie op . Ze installeert zich achter de kassa ...

VIRGINIE : Zijn de heren al een prijs overeen gekomen ?

ALFRED : Wat komt ge hier doen ?

VIRGINIE : De fakturen nazien .

ALFRED : Dat kan wachten .

VIRGINIE : Zit ik misschien in de weg ?

ALFRED : Maar wat zijt ge toch aan 't zoeken ? (Haalt de schouders op, ten teken van onmacht, tegenover Jerom .) Wel ... eh ... zal ik er u twee klaarmaken ?

JEROM : Je doet maar ...

Alfred begint de koteletten te snijden en weegt ze . Dit alles tegen een ultra-traag ritme .

VIRGINIE : Ik kan niet zeggen dat ge rap zijt vandaag .

ALFRED : Ik verzorg mijn klanten .

VIRGINIE : Traag ...

ALFRED : Maar zeker ...

Vernietigende blik van Virginie . Ze werkt verder . Alfred heeft eindelijk besloten het vlees in te pakken .

ALFRED : Zou dat alles kunnen zijn ?

JEROM : Wel eh ...

ALFRED : 't Is misschien een beetje weinig, twee koteletjes ?

JEROM : Zou best kunnen . Ik heb vrienden die komen dineren .

ALFRED : Zal ik er een koppel bij doen ?

JEROM : Waarom ... geen drie ?

ALFRED : We zegden dus duidelijk drie, niet al te vette koteletten .

Zelfde spel . Van tijd tot tijd wisselen Jerom en Alfred een wanhopige blik . Dan ...

JEROM : (Zo stil mogelijk) Er zit een been in .
ALFRED : Pardon ?
JEROM : Ik zei: er zit een been in .
ALFRED : Ja natuurlijk .
VIRGINIE : (Die het gehoord heeft) Als ik goed begrepen heb, zou meneer dus koteletten willen zonder been en zonder vet . Wil meneer koteletten van plastiek misschien ?

Ze werkt grommelend verder . Alfred haast zich zo traag mogelijk .
Pauze .

JEROM : Er zit een haar in de boter .
ALFRED : Eh?
JEROM : Ik zei : er zit een haar in de ...
VIRGINIE : Ha zo ? Nu zit er al haar in onze koteletten ook ! En waarom niet ? Dan kunt ge het klieven ! Misschien zitten er muggen in ook ! Die kunt ge dan ziften, als ge wilt . Hé ? Ik weet niet wat ik vandaag heb, maar uw klanten hangen me deftig de keel uit . Ik ga naar mijn kleermaakster .
(Af straat .)

ALFRED : Oef ! Ze is er vandoor ! Nu hebben we geloof ik al genoeg tijd verloren . Ik ga hem halen .
JEROM : Wat dacht je ! Dat is mijn job ! Ik doe het wel . (Gaat naar de straat deur .)
ALFRED : Hela, 't is langs hier , niet langs daar . (Toont de deur van de koelinstallatie)
JEROM : Wat is er langs daar ?
ALFRED : De frigo .
JEROM : Misschien . Maar m'n karretje, dat staat buiten .
ALFRED : Ge lijkt me toch echt besloten te hebben uw tijd te verknoeien . Ik zou eerst naar de frigo gaan, als ik in uw plaats was, en dan naar de auto .

JEROM : Luister meester . Ieder zijn stiel . Voor jou, biefstukken, koteletten en gerookte hesp . Voor mij, internationale transporten . Gesnopen ?

ALFRED : Per slot van rekening is dat uw zaak . Doe het zoals ge wilt, als 't maar ~~rap~~ voorbij is .

Jerom af . Sidonie op .

ALFRED : (Ziet haar, voor zich) Godverdomme ! (Tot S.) Het spijt me, madam De Paepe, maar ik heb geen gram américain meer in huis .

SIDONIE : Dat is spijtig ..? Of nee, zoveel te beter . Op die manier ben ik wel gedwongen mijn dagelijkse eetgewoonten te veranderen . Geef me eens een kotelet .

ALFRED : Ik heb zojuist de laatste verkocht .

SIDONIE : Dat is nu toch wel triestig . Zie t ge, mijn nicht Hortense, ge weet wel, die van Antwerpen, is daar juist toegekomen, zonder dat ik iets wist . En zo moet ik wel voor twee eten maken . Wel, als het niet anders kan, zullen we maar schaap eten . Geef me dan een half pond schapevlees .

ALFRED : Schapevlees ?

SIDONIE : Ja, van dat schaap uit Abessinië, dat gisteren binnen gekomen is .

ALFRED : Oh dat ! Wel, 't is te zeggen ...

SIDONIE : Maak me nu niet wijs dat ge het al helemaal verkocht hebt .

ALFRED : Wel ja, wel ja !

SIDONIE : Er blijft toch nog een héél klein stukje van over ?

ALFRED : Wel nee, wel nee ! Ge gaat me niet geloven, maar dat schaap uit Abessinië is een geweldig ... geweldig succes geworden . Dat komt aan de man als boterkoek, als ik het zo mag zeggen ...

SIDONIE : Dat is nu toch echt spijtig . En ik had er nog zo graag eens van geproefd ... Ge zult er toch nieuwe indoen, veronderstel ik ?

ALFRED : / God in de lieve hemel !

SIDONIE : Wat zegt ge ?

Alfred heeft de tijd niet om te antwoorden .Jerom onderbreekt hem .
Hij komt binnen met een tweede lijk, ingepakt als het eerste ...

SIDONIE : Ziet ge wel ! Als ge van het schaap spreekt, ziet ge zijn
staart !

ALFRED : (Die zijn ogen natuurlijk niet gelooft ..) Wat ... Wat is
dat voor iets ??

JEROM : Schaap uit Abessinië .

~~HERM~~SIDONIE : Wat heb ik u gezegd !

ALFRED : W...wat heeft dat te betekenen ?

SIDONIE : Nu gaat ge me toch een s^hoon stukske geven, hé meneer De
Mesmaecker ?

ALFRED : Maar wilt ge me nu antwoorden, potvernonde ! (Tot J.)

SIDONIE : Hortense en ik zullen er eens een echt feestje van maken !

ALFRED : En gij, Van Papegem ! Ik heb er mijn buik van vol !
Hoort ge't ! 't Zit me tot hier ! Er is geen schaap . Niet
uit Abessinië, niet uit Mexico of uit de Zuidpool ! En ook
geen biefstuk, geen kotelet of geen rosbief ! Er is niks
meer ! Niks ! En daarbij, het is tijd om te sluiten !

SIDONIE : Maar meneer De Mesmaecker ...

ALFRED : Er is ^{ook}geen meneer De Mesmaecker meer . Kom morgen eens
terug, dan zullen we wel zien !

Hij werkt haar naar buiten . En dan, met de handen in de heupen,
stevent hij naar Jerom .

ALFRED : En nu tussen ons, makker . Wat zit er in dat pak ?

JEROM : Sebastopol ...

ALFRED : Wablief ?

JEROM : Sebastopol, zeg ik je . Sebastopol Kowalski .

ALFRED : Kowa ... Maar ... maar ... en die andere dan ?

JEROM : Ik zei je toch dat er een been in zat .

ALFRED : (Ontploft) Nondemiljaardemiljaardenondedju !!!

Telefoon . Fernand in de telefoonsel . Alfred haakt af .

ALFRED : (Schreeuwt) Hallo !!

FERNAND : (Lichtelijk verdoofd) Hallo ? Zijt gij het Fredje ? 't Is Fernand hier ...

ALFRED : Ha ! 't Is Fernand . Wel, hij heeft geluk dat hij is waar hij nu is, die Fernand ! Want als hij nu hier was, zou ik er ballekensvlees van maken, van die Fernand ! Mijn klanten zouden er wel van kreveren, maar ik zou er dan tenminste toch van verlost zijn, van die fameuze Fernand !

FERNAND : Schreeuw toch zo niet, zeg ...

ALFRED : En kom me vooral niet vertellen dat de koteletten oren hebben . Want ik veeg er mijn botten aan ! Hoort ge dat ! Ik veeg er vierkant mijn botten aan ! Wel ? Geef uitleg .

FERNAND : Mijn allerbeste Fred ...

ALFRED : Ik ben uw allerbeste Fred niet !

FERNAND : Akkoord, akkoord ... Ik geloof niet dat dit het ogenblik is om u tegen te spreken . Ik begrijp u volkomen, maar doe nu ook eens de moeite om mij te begrijpen . Ik heb gisteren een bok geschoten .

ALFRED : Welke bok ?

FERNAND : Die vent die ik u bracht was Kowalski niet, begrijpt ge ?

ALFRED : Wat kan mij dat bommen .

FERNAND : Niets natuurlijk . Alles wat ik u nu vraag is of ge me een laatste kleine dienst wilt bewijzen .

ALFRED : Geen kleine en geen laatste !

FERNAND : Maar windt u toch niet zo op, man ... Wind ik me soms op ?

ALFRED : Voilà ! Voilà ! Begin me nog uit te maken ook, nu ge toch bezig zijt !

FERNAND : Ik geef toe dat ik een fout gemaakt heb . Ik heb die knuppel per ongeluk opgeruimd . Een stomme vergissing . Dat kan toch iedereen overkomen ? Of hebt gij nog nooit

een fout gemaakt misschien ? Schaapsvldes bedienen in plaats van américain , of zoiets ?

ALFRED : (Tot J.) 't Is ongelooflijk hé . 't Is echt ongelooflijk !
Maar zeg me dan toch dat ik droom !

FERNAND : Luister nu goed . Er is vast en zeker nog een klein plaatsje in uw frigo om ...

ALFRED : Née !! Als ge één seconde veronderstelt dat ik ga blijven voor begravenisondernemer spelen, dan zit ge er dik naast !
Stuur uw kadavers voor mijn part naar de maan .

FERNAND : Ik heb ...

ALFRED : Mijn frigo is geen kerkhof !

FERNAND : Ge hebt ...

ALFRED : En nog veel minder een massagraf !

FERNAND : Hij heeft ...

ALFRED : Als ik u liet doen, dan zoudt ge mijn winkel nog omtoveren in het graf van de onbekende geheimagent !

FERNAND : Wij hebben ...

ALFRED : Wat zouden mijn klanten zeggen als ze wisten dat ik mijn koteletten opstapel tussen de benen van die twee charlatans die ge van kant hebt gemaakt ?

FERNAND : Ge hebt ...

ALFRED : Al 24 uur lang, elke keer dat ik mijn frigo binnenstap, excuseer ik me bij dat heerschap om binnen te mogen !

FERNAND : Ze hebben ...

ALFRED : Ge gaat me dus het genoeg doen, het genoeg, hoort ge !
uw klodden op staande voet te verhuizen !

FERNAND : Maar wat ~~moet~~ moet ik ermee beginnen ?

ALFRED : Ik doe niets anders dan u herhalen dat ik daar vierkant mijn botten aan veeg !

FERNAND : 't Is echt plezant zeg, die broederliefde ! Ho ! Daar walt echt niets op aan te merken ! Luister eens hier, Fredje .
Eén lijk is al een hele toestand . Maar twee ! Besef ge wel goed wat dat betekent ?

ALFRED : Ha zo ? Ge durft me nog vragen of ik dat wel besef ?

FERNAND : Wees nu toch eens redelijk ... Stop Kowalski in de frigo .
Ik geef u mijn erewoord dat ik er u morgen op hetzelfde
uur kom van verlossen .

ALFRED : En waarom vandaag niet ?

FERNAND : Het zou te lang duren om u dat allemaal uit te leggen .
Ge moet me vertrouwen . Als ik op u een beroep doe , dan
is het omdat ik ertoe gedwongen word . Anders moet ge niet
veronderstellen dat ik zou aandringen . Wel ? Wat zegt ge
dààr op ?

ALFRED : Ik ... ik ...

FERNAND : Ik wist het ! Ik wist het ! De appel valt niet ver van de
boom ! Twee appels dan ! Ge zijt een echte broer voor mij !
Ik verzeker u dat ik er u later dankbaar zal voor zijn .

ALFRED : Ge ...

FERNAND : Geef me Jerom nu even . Ik moet hem spreken .

ALFRED : (Onderworpen .) Hij wil u spreken ...

Jerom neemt de hoorn, terwijl Alfred zich nogmaals het voorhoofd
afwist .

FERNAND : Hallo ? 008 ?

JEROM : Hier 008 . Ik luister 009 .

FERNAND : Hier 009 . 009 vraagt 008 .

JEROM : Hier 008 . Spreek 009 .

FERNAND : 009 aan 008 . Waar zit het minispul deze zomer ?

JEROM : 008 aan 009 . Het minispul zit in de holle kies .

FERNAND : 009 aan 008 . De ouwe wordt ongeduldig . Ik herhaal ; de
ouwe wordt ongeduldig .

JEROM : 008 aan 009 . Geen zorgen . Tot nu toe alles kits .

FERNAND : 009 aan 008 : Wat moet er hem dan gezegd worden ?

JEROM : 008 aan 009 ; Hij kan op zijn twee oren slapen . De nacht
brengt raad .

FERNAND : 009 aan 008 . En als hij ontploft ?

JEROM : 008 aan 009 . Dan moeten we de vuile boel discreet opruimen
en er de sokken inzetten .

FERNAND : Gesnapt ! Geef me Alfred nog even . Over en out .

JEROM : (Tot A.) Hij wil je spreken .

Alfred grijpt de telefoon .

ALFRED : Alfred aan 009 . Uw smerige boel doet me kotsen !

FERNAND : Nog altijd kort van stuk, hoor ik . Trek het u niet aan .
Alles komt in orde .

ALFRED : Voor wie ?

FERNAND : Betrouwt ge me niet meer ?

ALFRED : Hoe kunt ge zoiets denken !

FERNAND : Kom, 't heeft nu al lang genoeg geduurd . Ik laat nog wel
iets weten . Morgen, zelfde uur . Binnen 24 uur zijt ge van
Kowalski verlost . Enne ... nog eens bedankt . Saluuut .

Alfred zucht . Hij geeft Jerom een teken met het hoofd dat het lijk
naar de frigo mag . Ze doen het en komen terug . Dan ...

JEROM : Dat varkentje is gewassen .

ALFRED : En daar is de uitgang .

JEROM : Je hebt er toch een andere ?

ALFRED : Andere wat ?

JEROM : Uitgang .

ALFRED : Is deze misschien niet goed genoeg ?

JEROM : Wat dacht je ? Het begint te stinken in deze sector en daarom
zou ik liever de artiestenuitgang nemen .

ALFRED : Dan is er maar één oplossing . Door het huis naar de kelder,
en langs het keldergat naar het patattenveld hiernaast .

JEROM : Heb ik niets op tegen .

ALFRED : Kom dan mee . Ik zal u wijzen waar het is .

Beiden af . Virginie op . De telefoon gaat . Virginie haakt af . Fernand
in de telefoonceel .

VIRGINIE : Met beenhouwerij De Mesmaecker .

FERNAND : Kan ik Alfred spreken, alstublieft ?
VIRGINIE : Hij is er niet op dit ogenblik . Moment . (Schreeuwt) Fred !!
(A. antwoordt niet .)(aan telefoon) Hij antwoordt niet .
FERNAND : 't Is zeker Virginie ?
VIRGINIE : Zoals ge zegt .
FERNAND : 't Is Fernand hier .
VIRGINIE : 't Is te mooi om waar te zijn .
FERNAND : Wat zegt ge ?
VIRGINIE : Wat wilt ge van onze Fred ?
FERNAND : Ge moet hem een boodschap overmaken . Zeg hem dat hij op
zijn hoede moet zijn . De Anderen zijn niet ver .
VIRGINIE : De anderen ? Welke anderen ?
FERNAND : Dat kan ik niet uitleggen . Hij zal het wel verstaan .
VIRGINIE : Dat zou me verwonderen . Maar kom, als ik u daarmee een
plezier kan doen ...
FERNAND : Dat kunt ge zeker .
VIRGINIE : Is dat alles ?
FERNAND : Dat is alles , ja . Sorry dat ik u moest storen .
VIRGINIE : Altijd welkom . (Hangt op .)

Alfred komt terug .

VIRGINIE : Fernand heeft me daarjuist opgebeld .
ALFRED : Née !!
VIRGINIE : Maar zeg dan toch direct dat ik lieg !
ALFRED : Wat wou hij ?
VIRGINIE : U verwittigen . Het schijnt dat de anderen niet ver zijn .
ALFRED : Welke anderen ?
VIRGINIE : Hij zei dat ge het wel zoudt begrijpen en ik heb hem geant-
woord dat het me zou verwonderen !

Wéér telefoon . Alfred vliegt er naar toe .

ALFRED : Ge kunt ze kussen, hoort ge't ! Ge kunt ze kussen !! Hè ?!
Oh ... Pardon, madam de baron ... Excusez-moi, madam de

baron . 't Is nen erreur, madam de baron . Un groos erreur ...
Wie , madam de baron ... Certainement, madam de baron .

Tout de suite , madam de baron ... A votre service, madam

de baron . (Hangt op .) De barones vraagt haar paardefiletje ...

VIRGINIE : (Neemt een pakje dat klaar lag) Ik ben al weg . (Af straat)

Pauze . Drie onrustbarende personages komen binnen : de Anderen ...
De eerste is Greta Strindberg, in haar ruimtepak . De tweede is een
kaïd van het intellectuele type . De derde is een kleerkast : King-Kong .
King-Kong sluit de deur en laat de blinden neer . Angst . Spanning .
Alfred heeft alle moeite van de wereld om te doen alsof er niets aan
de hand is . King-Kong heeft een stoel genomen, die hij in het midden
van de scène plaatst . Daarna stoft hij de stoel zorgvuldig af en
nodigt Alfred uit te gaan zitten . Deze vindt nog de kracht hieraan
gevolg te geven . Drukkende stilte . Daarna ...

KOWALSKI : Knap winkeltje ... En ? Draait het vleeswarenhandeltje een
beetje zoals het hoort ?

ALFRED /:.....

KING-KONG : Meneer heeft het tegen jou ! Je zou misschien kunnen ant-
woorden ...

Alfred doet teken dat hij het wel wil, maar dat één of andere bol in
zijn keel het hem bellet ...

KING-KONG : De piepers ? Des te erger ... Of ... nog niet ? Nietwaar,
Chef ?

KOWALSKI : Inderdaad . Misschien zal meneer De Mesmaecker in de
toekomst geen reden meer hebben om ze te knijpen . Daarom
volstaat het dat Meneer De Mesmaecker niet de minste
weerstand biedt aan de verwezenlijking van onze wensen,
en zelfs dat hij ons zijn totale medewerking niet ontfegt.

ALFRED : Ik wens ... ik wens ... ik wens ...

KOWALSKI : ...Niet liever . Mooi zo . Deze heer lijkt me te beschikken
over een intelligentie die net boven de middelmaat ligt .
Wat denkt u hierover, m'n liefste Greta ?

GRETA : Ik deel volkomen uw mening . Erg boven de middelmaat .
KOWALSKI : (Tot A.) Maar waar staat mijn hoofd ? Ik ben onvergeeflijk !
Ik vergat ons voor te stellen . Meneer De Mesmaecker,
ziehier juffrouw Greta Strindberg, bijgenaamd Mandragora,
alias Staalhart, één onzer meest toegewijde medewerkers.
Indien ik me niet vergis hebt u mekaar al eerder ontmoet
ALFRED :
KING-KONG: Meneer heeft het tegen jou !
KOWALSKI : Laat hem, m'n waarde . Zijn spraakmechanisme zal spoedig
functioneren . En dit is Cassius Von Flickenhausen, beter
gekend onder de naam Flicky, alias King-Kong, alias de
Slager, een pseudoniem dat u zonder twijfel zal weten te
appreciëren . En wat mezelf betreft, ... mijn naam zal
u waarschijnlijk niet zoveel zeggen, maar toch kan ik
mezelf het genoeg niet onthouden hem mee te delen .
Ik heet ... Kowalski . Sebastopol Kowalski, om u te die ...

Onnodig aan te dringen . Alfred heeft eindelijk besloten van zijn
stokje te vallen ...

KOWALSKI : Een intelligente , doch overgevoelige natuur ... Greta !

Greta geeft Alfred een paar flinke oorvijgen . Hij komt bij ...

KING-KONG : Van het stokje draaien kan iedereen overkomen, maar je
moet niet te dikwijls herbeginnen . Anders zie ik me
verplicht een methode uit te werken om je langer wakker
te houden .

ALFRED : Waar ben ik ?

KOWALSKI : Laat uw verbeelding werken, m'n beste ...

ALFRED : Wat scheelt ... Wat is ... Waar is ...

KOWALSKI : We zullen het u duidelijk maken . Het gaat hierom; we
zouden dolgraag in het bezit komen van een bepaalde
microfilm .

KING-KONG : Je weet toch wat een microfilm is ?

ALFRED : N... Nee ...

KING-KONG : Dat is niet erg tactvol . Voor één keer dat je besloten hebt hem open te doen is het om onaangename dingen te vertellen . Chef, meneer schijnt niet te weten wat een microfilm is .

KOWALSKI : Hoort u dat, Greta ? Meneer De Mesmaecker heeft er geen flauw benul van wat een microfilm is .

GRETA : Voor een intelligentie die boven de middelmaat ligt, is dit eerder ontgoochelend .

KING-KONG : Er staat ons in dat geval slechts één ding te doen; we zullen het hem leren .

KOWALSKI : Dat lijkt me in de gegeven omstandigheden inderdaad noodzakelijk .

Angstige stilte . King-Kong haalt een soldeerlamp boven, Die hij met veel gekletter op de toonbank zet . Daarna strijkt hij een lucifer aan . Alfreds ogen draaien wild rond ...

KING-KONG : Trek je schoenen en je kousen uit .

ALFRED : Moet ik ... Moet ik ...

KING-KONG : Mooi zo . Ik hoor dat je het beet hebt .

Alfred trekt een schoen uit, doch geklop op de deur redt hem . Stem van Sidonie, achter de scène .

SIDONIE : Is daar iemand ? (Stilte) Is daar iemand ?

Kowalski doet Alfred teken dat hij moet opstaan en antwoorden . King-kong blaast de lucifer uit . Alfred gaat, met de schoen in de hand, naar de deur .

ALFRED : (Beverig) Is daar iemand ?

SIDONIE : Ik! Madam De Paepe !

King-Kong komt bij Alfred staan en nodigt hem uit uiterst voorzichtig te zijn, door middel van een Lúger, die hij hem tussen de ribben duwt ...

ALFRED : De winkel is gesloten, madam De Paepe . Het spijt me !

SIDONIE : Maar waarvoor ?

ALFRED :

KOWALSKI:(Stil) Inventaris ...

ALFRED : Heu ...ik maak mijn inventaris op .

SIDONIE : Uw inventaris ? Nu ?

ALFRED : Ik maak toch zeker mijn inventaris op als ik dat wil .

De Anderen knikken goedkeurend .

SIDONIE : Goed . Maar ik kom terug ! (Weg)

Alfred wordt terug naar zijn stoel gebracht .

KOWALSKI : Waar waren we gebleven ?

KING-KONG : (Nieuwe lucifer) Bij het A B C van de stiel .

Dit keer wordt Alfred door de telefoon gered . Fernand in de telefooncel . Pauze .

KOWALSKI : Antwoord !

Alfred wankelt recht en neemt de hoorn op . De Anderen komen er rond staan . Ze nemen een luistertoestel uit hun zak dat ze aansluiten op de telefoon . Zo horen ze alle vier wat Fernand te vertellen heeft . King-Kong port natuurlijk met zijn Lûger in Alfreds ribben ...

Fernand : Hallo ? Zijt gij het Fred ?

Alfred antwoordt niet, doch een duw van de Lûger doet hem van gedachte veranderen .

ALFRED : Hier Alfred De Mesmaecker ...

FERNAND : 't Is Fernand hier . Luister, m'n beste jongen . Ik geloof dat ik weer eens een kemel geschoten heb . Ik heb u onnodig ongerust gemaakt door Virginie te vertellen dat ge op uw hoede moet zijn . 't Was niet nodig . De Lelijkaards zijn van sector veranderd . Ze hebben de omgeving verlaten en zijn teruggekeerd naar Brussel . Ik ben stom geweest ... Hé Fred ... Zijt ge er nog ?

ALFRED : Jaja ... ik ben er nog altijd .

FERNAND : Ge doet zo raar ? Gaat er iets niet ? (De Døger port ...)

ALFRED : Neenee ... alles gaat goed , alles gaat opperbest ...

FERNAND : Ha ... ge zijt toch alleen ?

ALFRED : Gans alleen .

FERNAND : Prachtig . Luister dan . Ik heb eens goed nagedacht over de zaak . Ik vind het namelijk niet schoon van mijn part dat ik u nog niet op de hoogte heb gesteld . Daarmee bedoel ik niet dat ik u alles ga verklappen . Alleen het essentiële, om u tenminste toe te laten te begrijpen waarom ik zoveel voorzorgen neem .

ALFRED : Denkt ge dat het nodig is ...

FERNAND : Het is beter, geloof me . Vooral nu de Anderen weg zijn en ge praktisch geen risico meer loopt . Luister dus heel goed . Wat op het spel staat is een microfilm . Ge weet toch wat dat voor iets is, een microfilm ?

ALFRED : Wel ...eh ... 't is te zeggen ... Ik zal het binnenkort te weten komen .

FERNAND : Mooi ! 't Is goed dat ge u op de hoogte wilt stellen . Die microfilm bevat dus inlichtingen van ongelooflijk belang . Het gaat om formules die de fabricatie toelaten van een electronisch-telepatische cilinder . Hij die hem bezit zal zijn wil kunnen opleggen vanop afstand, aan om 't even welk wezen van de planeet . Het komt erop neer dat hij de baas kan worden over de hele wereld . Het is zelfs niet nodig u uit te leggen dat (voornaam huidige eerste minister) hem vertroetelt als zijn oogappel . 't Is simpel . De sukkelaar kan er zelfs niet meer van slapen . En al wat ik u nu vertel,

: daar weten de Anderen niets van . Ze weten wel dat het om een microfilm draait, maar ze weten in de verste verte niet waarvoor hij dient of hoe ze de formule dienen te ontcijferen . En wat ze ook niet ~~weten~~ kennen is de plaats waar de film op dit ogenblik verstopt is . Dat mag ik natuurlijk evenmin verraden . Trouwens, het is beter dat ge het niet weet, want anders zouden de Anderen u doen spreken en u daarna om zeep helpen . Ge ziet wel dat ik nog zo stom niet ben als ik eruit zie en dat ik bekommerd ben om uw gezondheid .

ALFRED : Dat is vriendelijk ...

FERNAND : Kom kom, da's het minste wat ik kan doen . En wat Kowalski betreft : ik herhaal wat ik daarstraks al beloofd heb . Binnen de 24 uur zijt ge ervan verlost . En de andere ook, terwijl we er dan toch mee bezig zijn . Ge zijt toch niet kwaad meer, hoop ik ?

ALFRED : Helemaal niet ...

FERNAND : Ge zijt een toffe vent ! Saluut !

ALFRED : Saluut .

Ze haken af . Alfred wordt door de Lelijkaards terug naar zijn stoel geleid .

GRETA : Ik vind dat meneer De Mesmaecker een zeer kostbare hulp is geweest .

KOWALSKI : Inderdaad . En dat verdient beloond te worden . We zullen hem voorlopig vrijstellen van de microfilmlessen . Wat denkt u ervan, Flicky ?

KING-KONG : Ik had nochtans graag ...

KOWALSKI : Een andere keer misschien . Het is trouwens de hoogste tijd om op te stappen . Maar eerst moeten we meneer De Mesmaecker nog op de hoogte stellen van wat we de volgende dagen van hem verwachten . Zeg me, m'n beste Von Flickenhäusen, hoeveel denkt u nodig te hebben van onze allernieuwste plastieklading om deze prachtige beenhouwerij in rook te doen op gaan ?

KING-KONG : 50 gram is ruim voldoende . Je plaatst het om het even waar en geen haan die er naar kraait .

KOWALSKI : Hebt u dat gehoord, m'n beste meneer . 50 grammetjes van die speciale américain en pffft ... Uiteraard riskeert u niets indien u volhardt in uw medewerking . Wij vragen eenvoudigweg ons zo snel mogelijk de micro-film te bezorgen én de manier om de code te ontcijferen .

ALFRED : Hoe ... hoe ... hoe ...

KOWALSKI : ... Dat moet gebeuren ? Geloof me, zover gaat onze nieuwsgierigheid niet . Alle wegen lijken me uitstekend, op voorwaarde dat ze naar Rome leiden ...

ALFRED : Ik ga ... ik ga ... ik ga ...

KOWALSKI : Dat lijkt me een prachtidee ...

Hij gaat naar de deur . King-Kong opent de blinden en ontsluit de deur . Ze gaan buiten maar King-Kong komt terug .

KING-KONG : We komen terug ... (Af en onmiddellijk weer op .)
Zéér binnenkort ... (Af)

Alfred staat in het midden van de winkel met een schoen in de hand .
Pauze . Virginie op . Ze gaat over de scène tot voor de deur van de huiskamer .

VIRGINIE : Niets speciaals gebeurd terwijl ik weg was ?

ALFRED : Nee ...

VIRGINIE : Ik vraag me af waarom ik de moeite doe die vraag te blijven stellen . Als ik eraan denk dat er mannen zijn die ingenieur zijn, ambassadeur, vedette van de cinema, spion of geheimagent . Een heerlijk leven ! Een gevaarlijk leven zelfs ! En gij, wat doet gij ondertussen ? Hé ?

Telefoon . Alfred blijft versuft in het midden van de winkel .
Virginie neemt op .

VIRGINIE : Hallo ? ... Bonjour, madame la Baronne Des bas
morceaux ? Certainement, madame la Baronne . Cinquante
grammes ? Pour votre chat . Entendu, madame la Baronne ...
Vous les porter à domicile ? Evidemment, madame la
Baronne . Alfred se fera un plaisir de vous rendre ce
petit service . (Ze haakt af .) Verstaat ge nu wat ik
bedoel !

Ze gaat af terwijl het doek valt ...

+++++

D E R D E D A G .

=====

Almanak : woensdag .

Horloge : 9 uur 's avonds . Buiten is het donker .

Op : Alfred, het eeuwige slachtoffer, op zijn stoel in het midden van de scène .

Kowalski verzorgt zijn vingernagels .

Greta poetst haar automatisch pistool .

King-Kong leest Kuifje .

Lange, drukkende stilte . Van tijd tot tijd barst King-Kong uit in een vette lach . Hij beleeft kennelijk een gezond genoegen aan Kuifje . Alfred krijgt het steeds kwader en kwader . Eindelijk rinkelt de telefoon . Kowalski vliegt erop af . De Anderen luisteren aandachtig .

KOWALSKI : (Aan de telefoon) Da ... Njet ... Da ... Njet ... Da ...
Njet, njet , njet ... Njet ...

Hij hangt op . Terug dezelfde drukkende stilte ... Dan ...

KOWALSKI : Slecht nieuws ... Orloff en Papovitch worden vermist .
(Pauze)

GRETA : Sinds wanneer ?

KOWALSKI : De eerste sinds gisteren . De tweede sinds eergisteren ...
Twee mannen in twee dagen . Dat is veel ...

Alfred slikt ...

GRETA : Dat is inderdaad veel ...

KING-KONG : Te veel ...

GRETA : Ik vraag me af waar ze zouden rondhangen .

KOWALSKI : Een G.a. die gedurende 24 opeenvolgende uren niets van zich laat horen ... dat gebeurt zelden . Of beter gezegd, dat bestaat niet ... Tenzij ...

KING-KONG : ... Ze om zeep geholpen zijn .

ARME Alfred !

KING-KONG : Hou er wel rekening mee dat, zelfs als ze dood zijn,
Orloff en Papovitch plaats innemen . Heel wat plaats .

KOWALSKI : Mag ik u een probleempje voorleggen, m'n beste Flicky ?

KING-KONG : Ga je gang, chef .

KOWALSKI : Veronderstel ... Ik zeg wel duidelijk veronderstel,
dat u met twee lijken zoals Orloff en Papovitch opgescheept zat . Wat zou u er dan mee aanvangen ?

KING-KONG : Ik zou ze verbergen, chef .

KOWALSKI : Waar ?

KING-KONG : Op een frisse plaats, waar niet te veel volk komt .

KOWALSKI : Bijvoorbeeld ?

KING-KONG : Een wijnkelder ...

KOWALSKI : Ofwel ...

KING-KONG : Een frigo ...

Drukkende stilte ...

KOWALSKI : Hebt u frigootjes, meneer De Mesmaecker ?

ALFRED : Heu ...

KOWALSKI : Mooi . Ik geloof helemaal niet in mirakels of toevalligheden, maar vermits, volgens het hoofdkwartier, Orloff en Papovitch de laatste dagen in deze buurt ~~zijn~~ werden gesignaleerd, en vermits u de enigbeenhouwer bent, zou u ons een uitzonderlijk genoegen doen, indien u ons toeliet een kijkje te nemen in uw koelkamer .

ALFRED / Ik ...

KOWALSKI : ... Dank u .

Hij geeft King-Kong teken tegaan kijken . Deze komt practisch onmiddellijk terug . Nog voor hij zijn mond kan opendoen ...

ALFRED : De sleutel ligt op de toog ...

KING-KONG : Had je beter meteen gezegd ... Bespaarde me de moeite ...
(Tot K.) Ik vind dat meneer vandaag niet zo goed meewerkt, chef . (Af)

KOWALSKI : Flicky heeft gelijk . U zou zich toch wat extra moeten inspannen, meneer De Mesmaecker ... Het zou jammer zijn onze uitstekende relaties te bederven. Maar zegt u eens . Waar is mevrouw, uw echtgenote ?

ALFRED : Ik heb ze naar de cinema gestuurd .

KOWALSKI : Vooruitziende blik hè ? Zeer, zeer goed ...

King-Kong komt op met het eerste pak . Hij legt het op de voorscène .

KING-KONG : Orloff ...

Greta en Kowalski trachten hun gedachten te ordenen . King-Kong af .
Stilte . King-Kong op met een tweede pak, dat hij naast het eerste legt .

KING-KONG : Papovitch ...

Greta en Kowalski denken nog dieper na . King-Kong af . Stilte .
King-Kong op met een derde pak ... dat hij naast de twee andere legt ...
Alfred is steeds bleker geworden .

KING-KONG : Onbekend in onze rangen . (Pauze.)

KOWALSKI : Kom, laten we even resumeren . Twee mannen, Orloff en Papovitch Verdwijnen . We openen het frigoetje van meneer De Mesmaecker en we vinden drie lichaampjes ...
Dus ...

KING-KONG : ...Zit er een been in de soep ...

KOWALSKI : En wat denkt meneer De Mesmaecker hierover ?

ALFRED : Ik ... U ...

KING-KONG : (Vriendschappelijk) Het wordt stilaan tijd dat je eens in volledige zinnen leert spreken, weet je . Het is echt demoraliserend als ik al je zinnetjes voor jou moet afmaken .

ALFRED : Ik begrijp er niets van . Dat verzeker ik u ! Ik snap er geen sikkepit van .

KING-KONG : Dat is al heel wat beter . Vind je je niet chef ?

KOWALSKI : Op het eerste zicht wel, maar alles bij mekaar ...
(Tot A.) Wie is die derde man, meneer De Mesmaecker ?

ALFRED : Ik zweer u dat ik het niet weet ...

King-Kong verliest zijn geduld . Soldeerlamp .

KING-KONG : Schoenen uit ! Schoenen uit, zeg ik !

KOWALSKI : Een ogenblik, m'n waarde . Een ogenblik ... Geen ondoordachte handelingen . Ik zal eerst - voor de allerlaatste maal - meneer De Mesmaecker vragen zo vriendelijk te willen zijn de situatie uit de doeken te doen . Ik ben ervan overtuigd dat hij ons dat genoeg niet wil ontzeggen .

ALFRED : Ik zal u alles vertellen ! Ik trek het me niet meer aan ! Ik heb genoeg van deze rimram ! Genoeg, genoeg, genoeg ! ... Alles begon eergisteren . Fernand vroeg me een lijk voor hem te bewaren . Ik begrijp nog steeds niet hoe ik zonder slag of stoot kon toegeven om mee te spelen in die combine . 's Anderendaags 's morgens bracht Jerom er een tweede, hoewel Fernand beloofd had het eerste op te halen . Toen hij wegging vroeg Jerom om te mogen vertrekken langs het keldergat dat uitgeeft op het veld hiernaast . Ik heb hem de weg gewezen en hij is vertrokken Voilà, nu weet ge zoveel als ik .

Greta komt bij hem .

GRETA : Leugentjes rondstrooien is niet mooi, meneer De Mesmaecker. Het is zelfs héél lelijk . Uw vriend Jerom is nooit uit het keldergat gekropen .

ALFRED : Wat weet gij daarvan ?

GRETA : Ik wachtte er op hem ... Hiermee . (Toont haar revolver)
ALFRED : Wel eh ... Misschien is hij dan toch langs de voordeur
vertrokken ...
KING-KONG : Dan had ik hem gesnapt .
KOWALSKI : Leg u toch neer bij de feiten, meneer De Mesmaecker .
Jerom is hier wel binnengekomen, maar nooit buitenge-
gaan .
ALFRED : Ik weet van niks, zeg ik u . Ik ben geen helderziende .
KING-KONG : Mag ik, chef ?
KOWALSKI : Ik vrees dat ik me dit keer verplicht voel u voldoening
te schenken, m'n waarde Flicky .

Soldeerlamp !

ALFRED : Goed, goed ! Ge hebt gewonnen . (Pauze) Om in de kelder
te geraken moet ge een steile trap af . Jerom was zo
zenuwachtig dat hij de eerste tree miste . En hij was
niet schoon om zien, toen hij beneden lag . Ik panikeerde ...
Ik kon natuurlijk de politie niet verwittigen, met al die
lijken op mijn nek . Stel u in mijn plaats .
KOWALSKI : Dat doe ik . En u dacht er goed aan te doen hem in de
koelkamer te stoppen .
ALFRED : Ik begon er zo stilaan de gewoonte van te krijgen .
KOWALSKI : Dus ... Die heer heet Jerom .
GRETA : Hallo, hallo : hier 008 ! 008 vraagt 009 !
KOWALSKI : 009 aan 008 ! Waar zit het minispul deze zomer ?
GRETA : 008 aan 009 ! Het minispul zit in de holle kies !

Kowalski geeft King-Kong een teken . Deze buigt zich over het lijk
van Jerom .

ALFRED : Wat doet ge nu ?
KING-KONG : Ik recupereer het minispul uit de holle kies .
ALFRED : Doe me een plezier en ga achter de toog . Ik heb het
al gezegd , hij is niet schoon om zien .

KING-Kong brengt het pak achter de toonbank . We horen hem bezig .
Pauze .

KING-KONG : (Duikt op) Chef ! De kies is holler dan ik dacht .
(Pauze)

KOWALSKI : Ik heb de spijtige indruk dat we ter plaatse staan te trappelen .

KING-KONG : We zullen meneer nog eens een interview moeten afnemen .

KOWALSKI : (Heel wat minder kalm) Luister, m'n beste, de tijd speelt in ons nadeel . Er moet vlug gehandeld worden . Ofwel kent u de schuilplaats van de microfilm niet, en in dat geval ruimen we u stante pede op , ofwel kent u ze wel, en in dat geval verklapt u ze ons . O.K.?

Pauze . Plots verandert de situatie . Alfred is zelfzekerder geworden . Hij bekijkt de drie geheimagenten stuk voor stuk, en dan ...

ALFRED : En als we nu eens gingen babbelen, van man tot man .

KOWALSKI : Hoe bedoelt u ?

ALFRED : Dat we deze delicate toestand misschien als sjentelmennen kunnen oplossen .

De Anderen zijn verbaasd . Alfred is tevreden over zichzelf .

ALFRED : Leg u toch neer bij de feiten, meneer Kowalski . De microfilm glipt u vantussen de vingers ! We zijn met ons drieën om ons ervoor te interesseren . Gij, ik en Fernand . Alleen ... ik ben bevoordeligd en ik wil dat het zo blijft . Ik alleen ken de plaats waar de microfilm verstopt is . Ik ben bereid hem met plezier af te staan ...aan de meest biedende ...

KOWALSKI : De intelligentie van onze vriend ligt ongetwijfeld hoog boven de middelmaat . Indien ik u goed begrijp, stelt u ons een koopje voor .

ALFRED : Uw intelligentie bevindt zich op ongeveer hetzelfde niveau .

KOWALSKI : Hoeveel ?
ALFRED : Doe een bod .
KOWALSKI : Vijf .
ALFRED : Laat ons zeggen tien .
KOWALSKI : Ik was glad vergeten dat we met een middenstander te doen hadden . O.K. voor tien . Schrijf ik u een cheque ?
ALFRED ; Bij de bank van Vladivostok zeker ?
KOWALSKI : Ik loop niet met 10 miljoen op zak .
ALFRED : Dat begrijp ik . Ik loop ook niet met de microfilm in mijn voorschoot .
KOWALSKI : Morgen ?
ALFRED : Akkoord .
KOWALSKI : Zelfde tijd ?
ALFRED : Zelfde tijd . Ik zal ons Virginie wel weer naar de cinema sturen .
KOWALSKI : Goed . Dan geloof ik dat alles gezegd is .
ALFRED : Voilà ! Heren, juffrouw, ik hou u niet tegen .
KOWALSKI : Ik veronderstel dat het onnodig is te melden dat de minste onnauwkeurigheid van uwentwege noodlottige gevolgen met zich kan meebrengen .
ALFRED : Onnodig .

Ze gaan weg . Alfred roept King-Kong terug .

ALFRED : Is 't gepermitteerd ? Ik denk dat ge iets vergeten zijt .

Hij geeft hem zijn soldeerlamp / King-Kong af . Alfred doet de deur op slot . Hij laat zich op zijn stoel vallen . Hij maakt ogenblikken mee die kunnen tellen in het leven van een eenvoudige beenhouwer . Men klopt . Alfred spitst de oren, doch hij is kennelijk niet van plan open te maken . Men klopt nog eens . Dan ...

STEM VAN FERNAND : Fred ? Ik ben het , Fernand !

Twinkeling in Alfreds ogen . Hij maakt open .

ALFRED : M'n beste Nand ! Maar kom toch binnen, kom toch binnen !
Ge zijt hier thuis !

FERNAND : (Op) Bedankt, ouwe jongen !

Alfred doet de deur terug op slot .

FERNAND : Zijt ge alleen ?

ALFRED : zo alleen als maar zijn kan . Maar als ge $\frac{1}{2}$ vijf minuten eerder gekomen waart, zoudt ge hier volk tegengekomen zijn .
Schoon volk !

FERNAND : (Wijst naar de lijken) Ge hebt ongelijk die hier zo te laten rondslingeren .

ALFRED : Raad eens wie er hier zojuist buitenging ?

FERNAND : Ik hou niet van raadseltjes .

ALFRED : Echt hé, niemand schijnt ze hier te mogen . Ik zal dus zelf maar de vragen stellen én de antwoorden geven . Vraag : Wie heeft er daarjuist mijn winkel verlaten ? Antwoord : Meneer Kowalski !! Sebastopol Kowalski ! Hijzelf ! In hoogst eigen persoon ! Van vlees, van been, springlevend ! En dat doet u echt niets ?...

FERNAND : Wat zou me dat moeten doen ?

ALFRED : Kowalski zeg ik u ! Sebastopol Kowalski ! Hij leeft verdomme !
Hij leeft !

FERNAND : Brul zo niet . Ge zet gans het gebuurte nog op zijn kop .
Ik weet wel dat hij leeft .

ALFRED : Ge weet dat

FERNAND : Tuurlijk ... Ik heb me gisteren weer eens vergist, dat is alles . Dat zijn dingen die voorvallen . Als ge denkt dat alles van de eerste keer lukt .2. Maar de volgende keer leg ik hem neer ! Al doende leert men, zeg ik .

ALFRED : En door mijn frigo vol te proppen met vers vlees wordt ge geheimagent . Ten eerste, verlos me van die beschadigde boullie, en rap !

FERNAND : Onmogelijk !

ALFRED : Onmogelijk staat niet in het woordenboek van een echte g.a. .

FERNAND : Ik ben te voet .

ALFRED : Wat dus wil zeggen dat ge me met die vuiligheid laat zitten .

FERNAND : Hela . Hela , een beetje minder . 't zijn vijanden, akkoord,
maar respectabele vijanden !

ALFRED : Ge doet ze weg !

FERNAND : Ge zijt deze avond weer zo averechts als ge groot zijt .

ALFRED : Deze avond en alle avonden die nog moeten komen . Ik heb
mijn goesting van al uw smeerlapperij !

FERNAND : Hou nu toch eens op met kleingeestig doen . Het leven van
4 miljard mensen staat op het spel en gij staat u hier
dik te maken over twee stomme lijken van drie keer niks .
Ik herhaal dat het vanavond onmogelijk is . Ik zal er mij
morgen mee bezig houden, da's beloofd .

ALFRED : Ge doet me walgen als ik hoor hoe gemakkelijk ge beloften
maakt waarvan ge op voorhand weet dat ge ze toch niet zult
houden . Ge doet me walgen ! Hoort ge't ? En help me nu ~~en~~
even ...

Ze doen de lijken naar de frigo en komen terug op .

ALFRED : 't Is misschien het ogenblik om te zeggen wat ge hier weer
verloren hebt .

FERNAND : Er zit een haar in de boter .

ALFRED : Typisch voor het beroep .

FERNAND : Jerom is spoorloos verdwenen .

ALFRED : Ge moet absoluut eens leren uw zaken op hun plaats te
leggen .

Hij gaat achter de toonbank en komt terug met het lijk van Jerom .

FERNAND : Wat is dat voor iets ?

ALFRED : Jerom .

FERNAND : Jerom !!

ALFRED : Hijzelf .

FERNAND : Ja maar ... maar ...

ALFRED : Gevallen . Gisteren . Toen hij hier wegging .

FERNAND : Gevallen ? Hoe ?

ALFRED : Van de keldertrap . Meneer wou absoluut langs achter ~~maar~~ buiten .

FERNAND : Mijn rechterhand ! Ze hebben mijn rechterhand afgekapt !

ALFRED : Begin nu niet te janken . Hij was toch rot .

Fernand buigt zich over het lijk .

ALFRED : Als ge het minispul zoekt, verliest ge uw tijd . Het is foetsjie .

FERNAND : Hè ?

ALFRED : Jep ! De adjudant van Kowalski heeft hem al onderzocht .

FERNAND : Maar ... dat is niet mogelijk . Die microfilm mag niet verdwijnen !

ALFRED : 't Is nochtans zo . Om me uit de klauwen van King-Kong te redden, heb ik Kowalski wijsgemaakt dat hij in mijn zakken steekt . Ik ! Alfred De Mesmaecker ! Een simpele beenhouwer ! Ik heb de microfilm ! Van een circus gesproken ! En het toppunt is dat gij allemaal zo bekrompen zijt dat Kowalski het geloofde . En morgen komt hij hier met tien miljoen ! Dat is wat anders hé ! Tien miljoen ! Realiseert ge u wel hoeveel sneetjes salami dat zijn ? En in ruil bezorg ik hem het spul .

FERNAND : (Grijpt hem vast) Luister Fred, ik lach er niet mee ! Die microfilm mag niet in hun handeyn vallen ! Het mag niet !!

ALFRED : Ik heb nooit het inzicht gehad hem te verkwanselen, of voor wie neemt ge mij ? Maar ik moest toch iets uitvinden om mijn vel te redden ! Ik had er meer dan genoeg van altijd mijn schoenen aan en uit te trekken . Maar één ding is zeker : morgen staan ze hier weer . Alle drie ! Met hun soldeerlamp ! Nu is 't aan u om me uit de puree te helpen .

FERNAND : 24 uur om een oplossing te zoeken ... Dat is meer dan voldoende .

ALFRED : Ik moet u bewonderen omdat ge me zo gerust stelt .

FERNAND : We zullen beginnen met ons te kalmeren . Ge hebt toch ergens wat whisky ?

ALFRED : Zoveel als ge wilt .

FERNAND : Prachtig .

ALFRED : En ons Virginie heeft de sleutel van de bar .

FERNAND : Oh ... Kom, het geeft niet . Luister nu eens . Uw frigo was toch stevig op slot ?

ALFRED : Zeg alstublieft !

FERNAND : Dus niemand kon erin ?

ALFRED : Niemand . Daar ben ik zeker van .

FERNAND : Dan is alles duidelijk . Als er niemand in de frigo kon om de film uit de holle kies van Jerom te peuteren ... Betekent het dat hij er niet was .

ALFRED : Maar Jerom heeft u toch gezegd ...

FERNAND : Hij heeft het me gezegd, maar niemand heeft het gecontroleerd .

ALFRED : Da's ook waar ...

Pauze . Fernand begint Alfred indringend te bekijken . Deze is niet op zijn gemak . Fernand blijft aandringen . Uiteindelijk ...

ALFRED : Wat staat ge me daar te begapen , precies of ik ben de piramide van Kaïro ? Maar zeg het dan toch . Zeg het verdekke ! Zeg dat ge mij verdenkt ! Want dat doet ge , nietwaar ? Drie dagen geleden kende ik het verschil nog niet tussen een holle tand en een Abessinische schapebout . Maar vandaag verdenkt ge mij ! In drie dagen tijd hebt ge me tot gediplomeerde grafmaker gebombardeerd . Ge hebt mijn beenhouwerij omgetoverd in een dodenhuis en mijn frigo in een familiegrafkelder, maar vandaag verdenkt ge mij ! Al drie dagen lang doe ik het onmogelijke om niets aan Virginie haar neus

te hangen . Ik schuif de voeten van uw kadavers opzij om mijn gepelde biefstuk terug te vinden . Ik sta op het punt een hartcrisis te krijgen elke keer als ik de telefoon hoor . Maar vandaag durft meneer mij verdenken ! Ik maak al drie dagen de zotste bokkesprongen tussen een mandragora, een soldeerlamp en plastiekbommen, maar meneer verdenkt mij ! En waarom alstublieft ?! Omdat ik een melktand losgeschroefd heb van een geheimagent, gevallen op het veld van eer ! Op zoek naar een smerig stukje film van mijn voeten . Waarschijnlijk om het in een cervelas te draaien ! Maar misschien wilt ge nog dat ik me verontschuldig ? Of dat ik de zaak herbouw om u toe te laten er de volgende drie dagen het resultaat van uw stomiteiten in op te slaan ! Als ge zo door gaat iedereen af te maken die u voor de voeten loopt, zult ge op de lange duur de juiste nog treffen ! Maar ge gaat u moeten haasten . Want meneer Kowalski en zijn Lelijaards zullen niet blijven zitten tot ge ~~kan~~ goed gemikt hebt . Ze zullen ons veel rapper naar 't pierenland sturen !

FERNAND : (Die er eindelijk een woordje kan tussen krijgen .) Kalmeer u, ouwe jongen, kalmeer u . Probeer me nu eindelijk eens te begrijpen . Het is immers een doodgevaarlijke stiel .

ALFRED : Ja, vooral voor anderen .

FERNAND : Een stiel waar iedereen iedereen wantrouwt .

ALFRED : Hebt gij soms nog nooit de neiging gehad vergif in uw eigen koffie te doen, om uzelf daarna het bevel te geven hem te proeven alvorens ervan te drinken ? Alleen maar om in een laatste gerochel te kunnen broebelen : " Drink er niet van, Fernandke . Hij is vergiftigd " ? 't Wordt misschien tijd dat ge uw Wie-is-Wie - kwis opgeeft en dat ge ophoudt u uit te geven voor wat ge niet zijt om te vermijden dat ge u moet uitgeven voor wat ge wel zijt . In dit soort spelletjes zijn er al een hele boel geweest die denken dat ze Napoleon zijn en die de bloemetjes gieten in Titeca . En ik begin ook al aan mezelf te twijfelen ...

FERNAND : Zijt ge gekalmeerd ?

ALFRED : Niet helemaal . Ik wacht op uw beslissing .

FERNAND : Wat moet ik beslissen ?

ALFRED : Wie hangt er hier de grote, stoere g.a. uit ? Gij toch zeker ?... Wat moet ik Kowalski wijsmaken als hij met de poen komt ?

FERNAND : Als ge nu twee minuten zoudt zwijgen, zal ik er misschien in slagen mijn gedachten bij mekaar te houden .

Alfred doet teken dat hij zijn mond zal houden en gaat zitten . Lange stilte .

ALFRED : Wel ? Komt er nog wat van ?

FERNAND : Wilt ge weten wat ik erover denk ?

ALFRED : Ik luister .

FERNAND : Ik ben de grootste stommeling die er rondloopt .

ALFRED : Reken maar niet op mij om dat tegen te spreken .

FERNAND : Als Jerom de microfilm niet in zijn holle tand had, dan heeft hij hem weggemoffeld vóór hij bij u kwam .

ALFRED : Kowalski zou zeggen: "We blijven ter plaatse trappelen" .

FERNAND : Wacht, ge zult het direct verstaan .

ALFRED : Geef me geen valse hoop .

FERNAND : Jerom had geen enkele reden om er zich vanaf te maken, vermits hij mij de film moest bezorgen . Als hij ^{hem} verloren had of als zij hem scheefgeslagen hadden, dan zou hij me dat aan de telefoon verteld hebben .

ALFRED : Dat is allemaal zo klaar als pompwater .

FERNAND : Bijgevolg heeft Jerom de film vrijwillig doen verdwijnen . Hij moet hem aan iemand anders hebben doorgespeeld .

ALFRED : Aan wie ?

FERNAND : Aan wie zou een verrader een microfilm bezorgen ?

ALFRED : Een verrader ?

FERNAND : Natuurlijk . Of hebt ge het nu nog niet beet ? Jerom heeft ons verraden, man ! En de microfilm aan de Anderen verkocht . Iets zei me daarstraks al dat ik niet mocht treuren om

zijn dood . En gij hebt nu geen enkele reden meer om
wroeging te hebben omdat ge er de onvrijwillige oorzaak
van zijt .

ALFRED : Mag ik u laten opmerken dat ik nooit wroeging gehad heb .
Ik herhaal mijn vraag : aan wie heeft Jerom de film door-
gegeven ?

FERNAND : Dat weet ge al . Aan de Anderen .

ALFRED : Dat zijn er drie .

FERNAND : Kowalski staat buiten elke verdenking .

ALFRED : Waarom ?

FERNAND : Da's nu ook een vraag ! Waarom kan Kowalski niet op dezelfde
manier verdacht worden als de Anderen .

ALFRED : Ik ben misschien traag van begrip, maar er is iets dat
niet klopt in uw verhaal . Als één van de drie de micro-
film in zijn zak heeft , waarop wacht hij dan nog om zijn
biezen te pakken ?

FERNAND : Hoe komt het dat gij mij geen whisky kunt geven ?

ALFRED : Ik heb de sleutel niet .

FERNAND : Hij ook niet . Hij heeft de sleutel ook niet . Het is juist
daarom dat hij tegen de vlakte blijft . Zonder gebruiks-
aanwijzing kan hij met het spul niets aanvangen .

ALFRED : En wie heeft die gebruiksaanwijzing dan wel ?

FERNAND : Uw grote broer !

ALFRED : Watte ?

FERNAND : Niet hier natuurlijk . Maar... morgenavond zal ik ze hebben .
Om hoe laat komen de Lelijkaards ?

ALFRED : Op 't zelfde uur als vandaag .

FERNAND : Goed . Ik zal er zijn . En nu moogt ge gaan slapen . En ik
verbied u nachtmerries te hebben, want ge hebt niks meer
te vrezen . Morgenavond vindt de "Grote Ontknoping" plaats .
We zullen met open vizier vechten, met gelijke wapens . Zij
hebben mij nodig en ik heb hen dringend nodig .

ALFRED : Er zullen er een paar raar staan kijken .

FERNAND : In dat geval gaat het niet om ons . Vertrouw me : ofwel
ontploft uw knokenwinkel ofwel recupereren we de film .
Ik ben weg . Saluut !

ALFRED : Saluut !

Fernand gaat naar buiten . Alfred terug op zijn stoel . Compleet suf .
Pauze . Virginie op .

VIRGINIE : Hewel ? Zijt ge nog op ?

ALFRED : Heu ...

VIRGINIE : Ik zou eerder moeten vragen : zit ge hog altijd op dezelfde
stoel ! Zijt ge impotent geworden of zoiets ? Sta recht,
loop wat rond, doe wat oefeningen ! Ge wordt vet terwijl
ik naar u sta te kijken .

ALFRED : Was de film goed ?

VIRGINIE : Zeer goed . Een beetje bij de haren getrokken, maartoch
goed .

ALFRED : Wat was detitel ?

VIRGINIE : Die ben ik vergeten . Al wat ik nog weet is dat het over
geheimagenten ging . G.a.'s, zoals ze zeggen . Wat een
hutsekluts ! Nee maar, wat een hutsekluts ! Een onwaar-
schijnlijke geschiedenis over een microfilm die ze niet
vinden en lijken waar ze geen blijf mee weten . Ik zweer
u dat ge verdomd goed moet opletten om er iets van te
snappen . Ge weet nooit wie met wie doet . En als ge denkt
dat ge't geraden hebt, komt ge twee seconden later tot de
constatatie dat ge er totaal naast zit . Enfin, ongeloof-
waardige dingen die in het echte leven nooit gebeuren .
Dat kunt gewel denken .

Ze wil de huiskamer binnen, maar ze zegt nog ...

VIRGINIE : Tussen haakjes , is er iets gebeurd terwijl ik weg was ?

ALFRED : (Gelaten) Wat zou er moeten gebeuren ?

VIRGINIE : Ja, dat vroeg ik me ook al af ! (Weg)

V I E R D E D A G .
=====

Almanak : donderdag .

Horloge : 9.30 u. 's avonds .

De scène is leeg . Virginie komt uit de woonkamer . Ze is gekleed om uit te gaan . Nieuw toilet . In het midden van de scène gekomen trekt ze haar handschoenen aan en roept .

VIRGINIE : Alfred ! (Pauze) Fred !!

Alfred op . Gezwollen ogen, slaperig, gapen .

VIRGINIE : Ik ben weg .

ALFRED : Ja ...

VIRGINIE : Vraagt ge me niet waar ik naartoe ga ?

ALFRED : Heu ... Ja ... ja ... Ik ging het u juist vragen zie .

VIRGINIE : Ik ga terug naar de cinema . ge hebt het me zelf voorgesteld vanmorgen . Opdat ik zou begrijpen wat ik gisteren niet begrepen had .

ALFRED : Ge hebt gelijk .

VIRGINIE : Hebt ge geen goesting om mee te gaan ?

ALFRED : Och weet ge ... Ik en die geschiedenissen met geheimagenten ..

VIRGINIE : Ge gelooft er niet in ...?

ALFRED : Boh ...

VIRGINIE : En daarbij, ge valt omver van de slaap .

ALFRED : (Geeuwt) 't Is waar . Kom niet te laat naar huis .

VIRGINIE : Wat is 't nu weer ? Hebt ge misschien liever dat ik blijf ?

ALFRED : (Plots wakker) Absoluut niet ! Ga maar . Het zal u ontspannen .

VIRGINIE : Als het u teveel is dat ik eens uitga ... Ik kan evengoed thuisblijven .

ALFRED : Wat zijt ge nu feitelijk van plan ? Het is mij niet te veel . Integendeel .

VIRGINIE : Met andere woorden, ge wilt van mij af geraken . Mijn aanwezigheid wordt hier dus niet op prijs gesteld .

ALFRED : Maar nee ...

VIRGINIE : Maar ja !

ALFRED :

VIRGINIE : Ge zegt niets meer ?

ALFRED : Waartoe zou het dienen ?

Virginie haalt de schouders op en gaat weg . Alfred komt terug tot zichzelf nadat hij de deur gesloten heeft . Telefoon . Hij neemt op .

ALFRED : Hallo ... Fernand ? ... Zoals ge zegt . Eindelijk ! ... Wat wilt ge dat ik doe ? Met Virginie is het hetzelfde . Het volstaat dat ik ze buiten duw of ze heeft zin om te blijven ... Ik weet ook wel dat de Anderen niet lang meer zullen wegblijven ... Waar ? Rechtover ons ? In café "De Sportman" ? ... Goed gevonden . Van daar uit ziet ge mijn winkel . Maar alstublieft, zorg dat ge rap zijt als ze ~~er~~ aankomen . Laat me niet alleen met die Lelijkaards ... Dertig seconden ? Er kan heel wat gebeuren in dertig seconden . Ik ben ervan overtuigd dat ge niet eens zoveel tijd nodig hadt om uw twee Kowalski's op te ruimen . Ge kunt dus veronderstellen hoe ik hier sta ! En ik ben maar een amateur ... Goed zo , hou mijn deur in de gaten en verlies ze geen seconde uit het oog ... Wie, bang ? ... Ik ? ... Wat denkt ge wel ? Saluut ...

Hij hangt op en neemt een whiskyfles en een glas vanachter de toonbank . Hij giet zich een scheut in . Men klopt in code op de deur . Emotie . Alfred stopt de fles weg en gaat openmaken . Greta komt binnen . Alfred kijkt of niemand haar volgt en sluit de deur .

ALFRED : Zijt ge alleen ?

GRETA : Dat was ik daarnet, maar nu niet meer . Stoort het u ?

ALFRED : Zeker niet . Wat denkt ge wel ! Alleen ... ik veronderstelde dat ge met u_w drieën zoudt komen .

GRETA : Dat is nog steeds onze bedoeling . Maar ik dacht dat u er geen graten zou in vinden me alleen te ontmoeten . Onder vier ogen . Volgens mij kan men zo'n zaak beter met zijn tweetjes regelen dan met vier .

ALFRED : Als ge't zelf zegt ...

GRETA : Het leek me - ik kan me vergissen - dat u het gezelschap van Kowalski, noch Flicky erg op prijs stelde . Ik begrijp u des te beter omdat ook ik meestal hetzelfde gevoel heb . Flicky ontbreekt zelfs het minimum aan de meest elementaire beleefdheid . Wat Kowalski betreft , ik zou geneigd zijn te beweren dat hij er teveel heeft . Ik weet niet of ik me duidelijk uitdruk ...

ALFRED : Zeer duidelijk . Ik deel volkomen uw mening .

GRETA : Bent u niet boos op me ?

ALFRED : Waarom ?

GRETA : Wel eh ... omdat ik deel uitmaak van ... Ik bedoel, omdat ik een ...

ALFRED : Wat ge nu zegt . Er zijn geen zotte stielen ! Ik ben wel een beenhouwer !

GRETA : Ja natuurlijk . Per slot van rekening kleeft er bij ons beidjes bloed aan de handen .

ALFRED : In feite wel ja ...

GRETA : U zal me natuurlijk proberen uit te leggen dat het hetzelfde soort bloed niet is .

ALFRED : Ik ? Ik zeg niets !

GRETA : U lijkt me ~~andere~~ ^{inpeet} een zwijgzaam type . Ik had namelijk verwacht dat u me een heleboel ging toevertrouwen . Op professioneel vlak uiteraard .

ALFRED : Heu ...

GRETA : Want ... als puntje bij paaltje komt ... zouden wij samen de zaak van de microfilm én de sleutel kunnen oplossen . Ten bate van onze persoonlijke en zelfs gemeenschappelijke belangen . Kunt u me volgen ?

ALFRED : Slecht .

GRETA : Laten we dan klare wijn schenken . Hoeveel ?

ALFRED : Meneer Kowalski is bereid me 10 miljoen ...

GRETA : Ik bied er u 15 .

ALFRED : 15 miljoen ?

GRETA : U staat versteld ?

ALFRED : Totaal ! Als ik die documenten nu maar had ...

GRETA : Hoe bedoelt u ?

ALFRED : Dat ik ze niet heb, tiens . 't Is te zeggen ... nóg niet .

GRETA : Dan hoop ik voor u dat het weldra wél het geval zal zijn .
Ik verwittig u . Kowalski heeft niet zoveel geduld als ik
en Flicky heeft beweging nodig .

ALFRED : Ik zou het anders willen, geloof me .

GRETA : Kalm aan, meneer De Mesmaecker . U kan toch niet ontkennen
dat ik niet getracht heb u te helpen . Wees nu eens lief en
open die deur, alsjeblief .

Alfred doet het . Greta af . Flinke slok whisky . Telefoon .

ALFRED : Hallo ja ? Fernand ? ... Wat ze wou ? ... De zaak van de
microfilm en de sleutel regelen ten bate van onze persoon-
lijke en gemeenschappelijke belangen ... Niet erg, nee ...
Haar bezoek is in ieder geval niet nutteloos geweest . We
weten nu wie de microfilm heeft ... Nee, gij blijft in uw
uitkijktoren Akkoord . En hou nu op met vragen of ik
bang ben . Natuurlijk ben ik bang . Saluut .

Hij hangt op . Er wordt terug geklopt in code . Alfred gaat open -
maken . King-Kong op . Alleen . Zelfde spel als daarstraks .

ALFRED : Zijt ge alleen ?

KING-KONG : Iets op tegen ?

ALFRED : N... Nee ...

KING-KONG : Sluit de keet dan af en kom eens gezellig kletsen .

Alfred is blijkbaar bereid hieraan gevolg te geven .

KING-KONG : Jouw smoelwerk bevalt me .

ALFRED : Dank u ...

KING-KONG : En als ik een vent leer kennen wiens smoelwerk me bevalt,
dan loop ik even langs ... zomaar ;... voor de lol ...

Dit alles zegt hij terwijl hij door de winkel loopt en alles nauw-
keurig in zich opneemt . Alfred houdt hier niet van ...

KING-KONG : Er zijn gasten die zo iets tof vinden en anderen dan weer
niet ... Bij jou voel ik echter dat het je bevalt .

ALFRED : Erg ...

KING-KONG : Des te beter . Toen ik je voor het eerst zag, wist ik
dat wij tweetjes best met mekaar zouden opschieten . Ik
zei zo tegen mezelf; dat is nu echt een jongen die niet
zou aarzelen me een dienst te bewijzen indien de gelegen-
heid zich zou voordoen . Heb ik ongelijk ?

ALFRED : Z...zeker niet ...

KING-KONG : Prachtig ! En weet je ... je hebt geluk . De gelegenheid
doet zich reeds voor .

ALFRED : Ha ...

KING-KONG : Ja ... Ik moet je toch geen tekeningetje maken, veronder-
stel ik ?

ALFRED : N...nee ...

KING-KONG : Dat valt dan best mee . Want ik teken heel slecht, zie je .
Je kan niet alles kunnen, snap je . Mijn specialiteit
is eerder ... uitvagen ... Begrijp je wat ik bedoel ?

ALFRED : Zeker ... zeker ...

KING-KONG : Ideaal ! ... Ik ben ook geen beest . Kowalski geeft je
er 10 . Greta 15 ...

ALFRED : Ge zijt precies op de hoogte ...

KING-KONG : Parfum is één van mijn passies ... Ik geef je er 20 .
Ik ben alom gekend om mijn vrijgevigheid . Akkoord ?

ALFRED : : Ik zou graag willen ...

KING-KONG : Wanneer men mij in de voorwaardelijk wijze aanspreekt, voel ik me ongemakkelijk worden . Het heeft iets onzekers dat me demoraliseert . En als ik gedemoraliseerd ben, dan wordt ik bitter ... verlies ik mijn glimlach . Je zou toch niet willen dat ik m'n glimlach verloor . Hm ?

ALFRED : Zoals ik het een ogenblikje geleden al aan juffrouw Greta uitlegde, ben ik niet in staat het gevraagde materiaal te overhandigen . Nog niet tenminste .

KING-KONG : Ik hoop dat je de waarheid spreekt en dat je het gevraagde materiaal in je bezit hebt, wanneer we je een ~~nieu~~ nieuw bezoekje brengen . Ik blijf in ieder geval in de buurt . See you later ...

ALFRED : Het zal steeds met genoeg zijn /..

King-Kong wil weg, doch komt terug .

KING-KONG : Tussen haakjes . Wanneer die knul in het café hier tegenover je nog eens belt, probeer hem dan aan het verstand te brengen niet zo'n grote verrekijker te gebruiken . Het is verschrikkelijk onbeleefd . Je hebt er geen idee van .

King-Kong Af . Terug een flinke scheut whisky voor Alfred . Telefoon .

ALFRED : Hetzelfde ja . Twintig ... Sedert dat gij terug gekomen zijt, zwem ik in de lijken en de miljoenen . Ik ga binnenkort de dikkenek uithangen, wacht maar ... Komiek ? Wie ? Ik ? Nu doet ge me lachen . De drie belijkaars poetsen hun dynamiet op en ge zoudt willendat ik dat niet komiek vind ? Ik leef misschien mijn laatste minuten als beenhouwer en gij zoudt dus willen dat ik dat niet komiek vind ? ... Goed, goed ... Ik stop ermee ... Wat er ook van zij, het bezoek van King-Kong stelt alles in vraag . Wie heeft hem nu per slot van rekening ? Jaja ... Komt in orde ... A propos , ge zijt

toch zeker dat ze u niet kunnen zien waar ge daar zit .
Onmogelijk ? ... Goed ... Dat stelt me gerust ... Saluut !

Hij hangt op . Men klopt op de deur in code . Alfred maakt open en laat Kowalski binnen . Hij wil de deur sluiten, doch ze wordt bruusk opengeduwde en King-Kong en Greta komen erin .

ALFRED : Excuseer ... Ik dacht dat meneer alleen was ...
KOWALSKI : Waarom alleen ? Heb ik u ooit te verstaan gegeven dat ik alleen zou komen ?
ALFRED : 't Is te zeggen ...
KING-KONG : Meneer is een beetje verstrooid . Of niet soms ?
ALFRED : Dat zal wel ja ... Toen ik nog klein was, zei mijn moeder altijd ...
KING-KONG : Interesseert ons niet ...

Ze zoeken alle drie een plaatsje ...

ALFRED : Ik ga stoelen halen .
KOWALSKI : Niet nodig . Het ligt niet in onze bedoeling hier te overnachten . Ik heb hier in deze tas de beloofde som . In rasechte Washington-dollars . U zou me ten eerste verplichten indien we tot de ruil konden overgaan .

Telefoon .

ALFRED : Staat ge toe ?... Hallo ? ... Natuurlijk . De heren δ en de dame zijn op post . Ze wachten met ongeduld op het voorwerp ... Eén minuutje ? . Akkoord . Ik zal het zeggen . Jaja ... (Hij haakt af .) Het is slechts een kwestie van één minuut .
KOWALSKI : Ik hoop dat u weet wat u doet ...

Pauze . Men klopt op de deur . Alfred maakt open . Fernand komt binnen .

ALFRED : Mag ik u mijn broer Fernand De Mesmaecker voorstellen .
Hij is het die ...
KING-KONG : Hou op met je flauwe kul .
FERNAND : Laten we liever beginnen met de meest elementaire geplo-
genheden van de fair-play . Ik begin .

Hij haalt een revolver uit zijn zak, die hij in het midden van de kamer gooit . In volgorde doen Greta, King-Kong en Kowalski hetzelfde . Alfred heeft een biezen mandje genomen . Hij neemt het hele arsenaal tussen duim en wijsvinger en legt het erin .

FERNAND : Op die manier kunnen we vrijuit praten .
KOWALSKI : We hadden nooit een andere bedoeling . Zoals ik een ogen-
blikje geleden tegen Meneer De Mesmaecker zei, heb ik
hier alles om onze afspraak na te komen . Bent u bereid
dit eveneens te doen ?
FERNAND : Indien u me de kans geeft .
KOWALSKI : Ik vrees dat ik u niet zo goedbegrijp .
FERNAND : U bent een beetje doof én stom, geloof ik . Reeds tien
jaar oefen ik dit beroep uit en ik heb nog nooit een
g.a. ontmoet die een andere g.a. tien miljoen in zware
Amerikaanse dollars aanbiedt in ruil voor iets dat hij
reeds bezit .

Vraagtekens bij Greta en King-Kong .

KOWALSKI : En dat betekent ?
FERNAND : Dat ik niet van gisteren ben . Kom, meneer Kowalski,
die microfilm is oneindig veel meer waard dan die arm-
zalige tien miljoen die u daar aanbiedt . Ik ben trouw-ens
niet zo dom als ik eruit zie . Indien ik het spul bezat,
zou ik hier niet staan om mijn vel, waar ik erg aan hou,
voor zo'n futiliteit te grabbel te gooien . Of ...
wellicht ben ik van plan mijn broertje teredden ... Het

hoeft geen betoog dat deze daad, hoe eervol ook, niet opweegt tegen het welslagen van mijn onderneming . Hou uw dollars dus . In deze zak zit de sleutel tot de code . U bezit de microfilm . Het wordt tijd dat we ons eens bezinnen over de mogelijkheid wie hier zal buitengaan in het bezit van deze twee gegeerde voorwerpen, waarvan ik u het eerste toon ...

Hij haalt een notaboekje boven . Fernand hoeft niets méér te doen . Want Kowalski haalt een blaffer uit zijn jas . Deze was ontsnapt aan de inzameling . Hij ~~xxxx~~ houdt er Alfred en Fernand mee in bedwang .

KOWALSKI : Op het eerste zicht: ik ! Wees dus zo goed uw handen op te steken . Greta liefje, hou dit even vast, wil je . Terwijl ik het kostbare voorwerp uit de vingers van meneer De Mesmaecker senior tover . Ziet u, ik heb altijd een zwak gehad voor goochelkunst .

Hij neemt het boekje, doch op hetzelfde ogenblik verandert Greta van kamp . Ze richt het wapen op King-Kong en Kowalski .

GRETA : U mag uw armen laten zakken, heren . King-Kong en Kowalski zijn zo vriendelijk u af te lossen .

ALFRED : Maar wat betekent

GRETA : Dat betekent dat wij de situatie in handen hebben, meneer De Mesmaecker .

ALFRED : Ja maar ... Ge ...

GRETA : Nog nooit over dubbelagenten gehoord, meneer De Mesmaecker ?

ALFRED : Ik zou zoveel whisky niet mogen drinken ...

GRETA : Wees nu eens lief, Kowalski en gooi me het boekje .

KOWALSKI : Als u het hebben wil, zal u het moeten komen halen, liefje ...

GRETA : Drijf me niet tot het uiterste, wilt u . U weet goed genoeg hoe gevoelig mijn vinger is ...

KOWALSKI : Dacht u nu werkelijk dat ik u een geladen wapen zou toevertrouwen ? U stelt me werkelijk teleur, mijn lieve Greta .

Greta haalt de trekker over . Niets ... Maar Fernand haalt op zijn beurt een pistool boven .

FERNAND : Ik heb ook een zwak voor goocheltruukjes, meneer Kowalski . Met dit verschil dat mijn kanon geladen is . Indien u dat graag bevestigd ziet moet u enkel maar weigeren naar het plafond te wijzen .

King-Kong en Kowalski steken de handen op .

FERNAND : En wat dat boekje betreft, u mag het houden als aandenken aan mijn persoon . Het is waardeloos . Het echte steekt nog steeds in mijn binnenzak .

Plots wordt er op de deur geklopt . Algemene stilte . Men klopt opnieuw ...

SIDONIE : (Roept) Meneer De Mesmaecker ? Ik ben het ! Sidonie De Paepe ! (Stilte) Ik ben het, meneer De Mesmaecker ! Sidonie De Paepe ! Doe nu niet kinderachtig . Er is nog licht . Ik zie het ! (Pauze)

FERNAND : Wat doen we ?

ALFRED : Als ik niet openmaak is ze in staat het gebeurte op stelten te zetten . Die ouwe boeft américain zoals een koe water zuipt ! Als ze het zitten heeft is er niks aan te doen . Ze móét het hebben .

FERNAND : Dit is niet het ogenblik om grapjes te maken . Doe open, ze heeft het zelf gewild .

ALFRED : Ge gaat haar toch niets doen, hoop ik ?

FERNAND : Dat hangt van haar af .

SIDONIE : Meneer De Mesmaecker ! Meneer De Mesmaecker !

ALFRED : Ik kom ! Ik kom !

FERNAND : Ik hou mijn blaffer binnen handbereik . (Steekt revolver weg .)

Alfred ontsluit de deur en Sidonie komt binnen .

SIDONIE : Merci; meneer De Mesmaecker . Ziet ge, ik ... Oh excuseer, ge hebt bezoek ...

ALFRED : Ja, enkele vrienden van 't school . Ze kwamen even goeiedag zeggen .

SIDONIE : Ik geloof niet dat ik de eer heb ...

ALFRED : (Zucht) Mag ik u dan voorstellen ... Juffrouw Strindberg, genaamd Mandragora, alias Staalhart .

SIDONIE : Dat is grappig . Hihhi !

ALFRED : En dit is meneer Cassius Von Flickenhause .

KING-KONG : Dag bomma !

ALFRED : Hij heeft geen manieren hé . Een simpele geest in een gezond lichaam . En dit is meneer Kowalski . Sebastopol Kowalski, bijgenaamd de Onkreukbare .

SIDONIE : Mooie jongen ...

ALFRED : Kwestie van smaak .

SIDONIE : Maar wa t meneer betreft, die herken ik . Hij is het die u dat lekkere schaap uit Abessinië levert, nietwaar ? En ik heb er nog altijd niet van geproefd ...

ALFRED : 't Is spijtig, madam De Paepe, maar ik vrees dat ge er nooit zult van proeven . Ik heb zojuist aan meneer gevraagd de leveringen stop te zetten .

SIDONIE : Oh ja ? Dat is een tegenvaller . En waarom ?

ALFRED : Och, ge kunt dat vlees toch zo moeilijk bewaren .

SIDONIE : Ha zo ? ... Maar ... Ik sta hier maar te babbelen en te babbelen . Ik kwam feitelijk zien of ge nog een beetje filet américain hadt van deze morgen .

ALFRED : Voor u, altijd ! Ik pak het in !

Alfred schiet aan het werk . Wanneer het pakje klaar is , overhandigt hij het aan Sidonie, die het in haar tas stopt en ... er een Lüger van formaat uithaalt ! Haar taal wordt plots autoritair en vrank .

SIDONIE : Pikkels omhoog ! De kermis is afgelopen ! Vanaf dit eigenste ogenblik ben ik baas in de keet . En degenen die het niet bevalt, moet enkel zijn wijsvinger opsteken . Dan kan ik hem vol lood pompen . (Tot F.) Hela amateur ! Geef het alfabet maar hier ! (F. gooit de code . Ze vangt ze handig op .) Prachtig ... Trek niet zo'n gezicht als een stom koebeest dat nog nooit een trein heeft zien voorbijdaveren, Herr De Mesmaecker ! Ziet ge nu wat er gebeurt als ons Virginie alleen naar de cinema moet ? Maar we staan hier maar in het luchtledige te kletsen zonder te weten waarover of waarom . Ze denken dat Sidonie De Paepe bompa zijn bomma is, maar de kleren maken de g.a. nog niet, zoals ge zelf kunt constateren . Om in deze stiel carrière te maken is het wenselijker een doordeweekse naam te dragen en Bachten-de-Kuppe te kletsen, dan Sebastopol Kowalski in het schild te voeren met een Bulgaars accent . 't Valt minder op . De Grote g.a.-sachems moeten wel piepschuim in hun kersepit hebben om mofse kleerkasten à la Cassius Von Flickenhäusen in hun kielzog mee te zeulen . Ze zouden hem beter een oranje knipperlicht op elke bil plakken en een draai-spot met politiesirène op zijn knobbel ! Als ge iets doet moet ge't goed doen ! Maar ik ben hier niet gekomen om u een audio-visuele les rododendroncamouflage te geven . Zoals het buitenbeentje van de familie het met verbijs-terende zekerheid aan onze kotelettenridder uitlegde : de nachtrust van om en bij de 4 miljard tweevoeters staat op het spel . Bijgevolg mag ik het ras niet compromiteren door ^{een kuppe buffels} ~~als~~ als gij zomaar te laten rondlummelen . Trek zo geen gezicht van een elfurenlijk, Herr De Mesmaecker ! Tegen u heb ik niets . Al 7 jaar prop ik me vol met uw gemalen darmen . En zelfs uw begeleidend geleuter deed me

nooit buikpijn krijgen . Da's dus eerder een goed punt op uw palmares . Het is uw taak niet de dikke Van Daële op te vullen, of wel soms ? En dit keer voel ik me verplicht ook eens beroep te doen op uw gouden hart . Er blijft toch nog een hoekje vrij in uw lijkenhuis, veronderstel ik ? Kwestie van plaats te reserveren voor de heren en de dame . En kom me nu niet vertellen dat de Belgische wetgeving het klandestiene slachten verbiedt . Ziek slachtvee wordt afgemaakt, dacht ik . En daarenboven is het onze dan nog van een misselijke soort, dat mag ik er wel aan toevoegen . Nu, het wordt tijd dat we een andere plaat opleggen en tot de actie overgaan . Duizendmaal dank voor uw bereidwillige medewerking, Herr De Mesmaecker ! Tussen haakjes, het is niet het ogenblik om alle kleuren van de regenboog te krijgen . Ik zal u weldra nodig hebben . (Nu richt ze zich weer tot de vier geheimagenten .) Allee hop! Snuffels tegen het behang ! En in galop ! (Ze draaien zich naar de muur .) Mooi zo !

ALFRED : Denkt ge dat ...

SIDONIE : Ik heb geen tijd om na te denken, Herr De Mesmaecker . Ik handel ! Ik handel ten bate van het bolletje van Galileï . De dame en deheren worden nu vriendelijk verzocht over te gaan tot een persoonlijk gewetensonderzoek , want het grote rendez-vous is nabij . Ik ga u naar het laatste metrostation zenden . Een enkele reis volstaat . En ge krijgt van mij 4 seconden, want ik ben goed gezind vandaag .

Ze wacht 4 seconden .

SIDONIE : Dierbare broeders ! Eerst nog een laatste woord / ...
Eén enkel ... Trek de blaffeturen goed open ! ...
TETRACHLORUUR !!

Het is net alsof de anderen door een wesp gestoken worden bij het horen van dit woord . Ze draaien zich om en bekijken mekaar met verbijstering . Monden vallen open .

SIDONIE : Geef toe dat ik u verwén, Herr De Mesmaecker . Ik zwier u van de ene suspens in de andere . En nu zal ik eens voor gastvrouw spelen ! Ik stel u de vier stomste g.a.'s voor van het noordelijk halfrond . Al bijna een heel jaar lopen ze mekaar voor de voeten, snijden ze mekaar de keel over, hangen de Judas uit, lappen ze mekaar pootje, telescoperen ze mekaar, knallen mekaar op microfilm, keilen mekaar uit rijdende treinen, besmeren mekaar met pek en veren , spelen travestiet en harlekijn en proppen de frigo's van eerlijke beenhouwers vol met hun overschot aan knoken . Ze weten alles, kennen alles, snappen alles, ruiken alles ... op één detail na ... Dat hun grote chef dezelfde is ! (De anderen geloven hun oren niet .) Het bewijs ? Het wachtwoord "Tetrachloruur" dat ik hen daar in hun fees geslingerd heb . Want dat is het . Ze trafakken voor dezelfde centen . Want zo wil het een ultra-geheime internationale politieke kliek, op poten gezet door ge-weet-wel-wie en zijn confraters in het Kremlin . Dat verklaart de ruime keuze in g.a.'s, mét een gemeenschappelijk doel . Het is daarom dat ik het masker afgeworpen heb . Indien deze vier gabbers wat meer grijze massa in hun knotsen hadden, dan bleef ik De Paepe tot het einde mijner dagen . Een beetje krommer met de tijd en alleen in staat om gemalen koevlees te eten ... Maar kom ! Ofwel kwam ik tussenbeide en stopte dit geharrewar ofwel liet ik het zo . Maar dan blijft uw frigo uitpuilen van het Abessinisch scapevlees . Dit gezegd zijnde kunt ge nu genieten van de positieve kant van deze enorme hutsekluts . (Tot F.) Hebt gij de microfilm ?

FERNAND : (Moeilijk) N...nee ...

SIDONIE : (Tot G.) En gij ?

GRETA : N...nee ...

SIDONIE : (Tot K.) En hier ?

KOWALSKI : N...nee ...

SIDONIE : (Tot K&K.) Hewel ?

KING-KONG : N...nee ...

SIDONIE : (Tot A.) Gehoord ? En geloof me . Dit keer spreken ze de waarheid . Ze hebben hem inderdaad niet . A propos, ge krijgt uw brevier terug (Geeft het document terug aan F.) Die is ook waardeloos . De echte ... die hou ik voor mezelf . Dank zij Sidonie gaat alles gelukkig niet in rook op . En toch blijft er nog één groot vraagteken . Waar is de microfilm ? Ik wil u niet ontmoedigen , maar Nonkel Sam weet ook waar Abraham zijn mosterd haalt . Als 't hier nacht is, schijnt de zon in Washington, dat weet het kleinste kind . Het is naar die kant van de Atlantische dat ge uw voorgevel moet richten . Ge zult dus moeten wennen aan het idee dat ge niet de enige vijf g.a.'s zijt op deze aardkloot . Het wordt hoog tijd dat uw grijze cellen een paar verdiepingen hoger komen te liggen dan het verlengde van uw rug . Stel er u tevreden mee ~~na~~ James Bond ^{na} ~~vte~~ ^{a pen} ~~na~~ . En denk zeker niet dat ge zijn reïncarnatie zijt . Om een lang verhaal kort te maken ; Hier is de sleutel .

ALFRED : (Die de sleutel aanneemt.) Sleutel ?

SIDONIE : Van de bar . Ik moet het stof eens doorspoelen . 't Is zeven jaar geleden dat ik nog zo lang gekletst heb . Sec !

ALFRED : Sec ?

SIDONIE : De whisky !

Alfred loopt de whisky halen, terwijl Sidonie zich verlustigt in de teleurstelling van de anderen .

SIDONIE : (Vriendelijker) Komaan ... Ik weet dat het niet gemakkelijk is zo plompverloren met de omvang van uw eigen stomiteiten geconfronteerd te worden . Maar ge moet daarom uw hart niet blijven opvreten . Zoals Herr Fernand D.M. het zo dikwijls zegt : probeer lang genoeg te leven om minstens één keer roos te schieten .

Intussen is Alfred teruggekeerd met het gevraagde . Goedkeurend gemompel bij de anderen . Ze nemen elk een glas . Alfred schenkt in .

SIDONIE : Er zijn van die dingen die ge zonder veel kabaal moet afwerken . (Ze heft het glas .) Schol !

De 5 g.a.'s staan op één rij, naar het publiek gericht . Ad fundum ! Alfred gelooft zijn ogen niet wanneer ze allemaal hun glas recht voor zich uitsteken . Alfred schenkt vlug een tweede keer in . Ad fundum ! Zelfde spel en Alfred doet ze nogmaals vol . De g.a.'s beginnen tekenen van naderende dronkenschap te vertonen . Op de achtergrond horen we een walsje aansluipen . Diep buigend nodigt Kowalski Sidonie ten dans . Fernand doet hetzelfde met Greta . En Alfred hoopt natuurlijk dat King-Kong hem niet zal uitnodigen ! Ze drinken, walsen en neuriën mee, tot de muziek stopt . Dan ...

KOWALSKI : Dames en heren ! Het is 5 vóór 12 ! We moeten de microfilm terugvinden . Het móét !

ALLEN : (Zelfs A.) Het móét !

KOWALSKI : (Die Alfred aan zijn stoere borst drukt .) Vriend Beenhouwer ! Ik dànk u ! We zijn u heel wat verschuldigd . Dat vergeten we nooit !

ALLEN : Nooit !

ALFRED : Kom ... ge moet nu niet overdrijven ... Ik heb het om zo te zeggen altijd met plezier gedaan ...

Iedereen bedankt Alfred . Door hem stevig de hand te drukken of door hem een kusje op het voorhoofd te geven . Kowalski kust hem op zijn Russisch . Eindelijk ...

Sidonie : Mijne heren ! Juffrouw ! De plicht roept !

ALLEN : De plicht roept !

Ze willen naar buiten, waggelend op hun benen . Alfred houdt hen echter tegen .

ALFRED : Een ogenblikje alstublieft /

Hij verdwijnt in de koelkamer en komt terug, eerst met het ene, dan met de andere lijken . Stilte . Ze verlaten stoetsgewijs de winkel, de pakjes in de armen . Alfred heeft zijn biezen mandje genomen en bij de deur deelt hij de revolvers uit . Deur dicht . Alfred is alleen . Hij schikt het leeggoed en de glazen in zijn mandje, dat hij daarna achter de toonbank zet . Dan zinkt hij op een stoel ineens .
Virginia maakt natuurlijk van de gelegenheid gebruik om op te duiken .
PAUZE .

ALFRED : Wel ? En de film ? Hebt ge nu begrepen wat ge nog niet begrepen hadt ?

VIRGINIE : Ja, maar het vervelende is wel dat ik er op dit ogenblik geen sikkepit meer van weet .

ALFRED : Ha zo ? Is het dan zo ingewikkeld ?

VIRGINIE : Ik weet het niet meer . Ge moogt me hier ter plaatse doodslaan, maar ik kan u onmogelijk vertellen in wiens zak de microfilm nu uiteindelijk ~~nu~~ terechtgekomen is . Ge moet bijna een nieuw personage uitvinden die dan waarschijnlijk de verantwoordelijke zal zijn van de hele affaire . Ofwel is er me iets ontsnapt . Enfin ... Dat zal me toch niet beletten lekker te slapen . Maar ... zit ge nu nog altijd op die stoel ? Vertel me nu niet dat ge op me wachtte .

ALFRED : Ik zeg niets ...

VIRGINIE : (Kus op het voorhoofd) Slaapwel .

ALFRED : Slaapwel ...

Virginia gaat af . Alfred haalt een aansteker uit zijn zak .

ALFRED : (Tot zichzelf .) Hallo ! Hallo ! Hier dubbele nul dertien !
Dubbele nul dertien aan de vijf dubbele nullen ! Het minispul zit in de voorschoot van Fred ! (Hij haalt de film uit de zak en steekt er de vlam aan .) Ik herhaal; het minispul zit in "ze pokket" van Alfredo ! ... Als ik eraan denk dat dank zij mijn nederig persoontje ^{vi}er miljard menselijke wezens op hun twee oren mogen slapen en dat er ^{me}niet één is komen bedanken ... (De film verbrandt in een asbak .)

VIRGINIE : (Op) Zijt ge weer tegen uw eigen aan het babbelen ?

ALFRED : Dat is de enige manier om er een woord tussen te krijgen .

Ze haalt de schouders op en gaat naar binnen . Alfred steekt een sigaret ^{ash}, terwijl het doek valt .

+++++++ D O E K - E I N D E ++++++